૭૮૬

મજમુએ નસાયેહ

શયખી વ મોલાઇ શેખ સાદકઅલી
કદ્દસલ્લાહો રૂહા હુ

ભાગ બીજો

એની અંદર ૧૯ નસીહતો છે બેવે ભાગ મલીને શેખ સાદકઅલીની આખી નસીહત સાત ગુરૂ તમામ થાઇ છે ખાસ કરીને મુમનીન બાઇઓની ફરમાઇસથી નીહાયત મેહનત કરી ગુજરાતીમા તરજુમો કરી છપાવી તૈયાર કરાવી છે કોઇ જગા ભુલ જોવામા આવે તો સુધારી સવાબમા દાખીલ થાસો અને પઢીને ખાક સારના હકમા દુઆના કલેમાથી સવાબના દામનને ભરજો તા. ૧ જીલકાદશ ૧૩૪૩ હી.

મલવાનું ઠે. મુલા મોહમદહુસેન મુલા અબદુલઅલી
મંદસોર (માલવા) અને દાહોદ (પંચમહાલ)

સંવત ૧૯૮૧ સને ૧૯૨૫ પેહલી વખત ૨૦૦૦

કીમત પાકુ પુઠું ०॥। કવરના ०॥ પોસતેજ ०)

સુચના

મુમીનીન ભાઇયોને ખબર આપવામાં આવે છે કે ગુજરાતી હરફોમા ઐન તથા બરે કાફ નથી તે વાસ્ટે એ બે હરોફો ઉપર હમોએ નીશાની ॰ તરનમીંદા મુકા છે તે વાસ્ટે તરનમીંદા હોએ તો એ કાફ ગીનવો અને અ-ઈ-ઉ આ હરોફો ઉપર તનમી હોએ તેને ઐન ગીનવો જોએ નસીહતના પેહલા ભાગમા ૧૫ અને બીજા ભાગમા ૧૯ નસીહત મલી શાત ગુરૂની ૧ નસીહત થઈ વેચનાર ભાઇયોને કીફાયત ભાવે આપીશું

૧૨૧૩૯

મુદ્રક: રતીલાલ બાળકૃષ્ણ ત્રીવેદી
મુદ્રણસ્થાન: સરસ્વતી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ખાટવાડી પોળ આમળ-કમરેક.
પ્રકાશક: મુલ્લાં અહમદહુસેન મુલ્લાં અબ્દુલઅલી
પ્રગટ કર્યાનું સ્થળ: મંદસોર (ગ્વાલીયર સ્ટેટ)

મજમુએ નશા યેહ

ભાગ ૨ જો

તસનીફ શેખ સાદકઅલી

બીસમીલ્લા હીર રહમાં નીર રહીમ
યા અલી મદદ

નસીહત સોલમી

સું ભરોશો છે હયાતી નો હવે હુસયાર થ:
ઝીંદગી નો દીન છે પીલો મોટ પર તયાર થ:
મોટના તેગા ઝખમોં થી નકોઈ વંચી સકા
પેહલ વાં રૂસતમ સરીખા યે જગા લાચાર થા
થા ફલાટુન ને અરશટુ બેવે લા પાની હકીમ
મોત પર તશ ખીસ કરવા થી વોહ બે ઇખ તીયાર થા
કોઈ બર આયા નહીં તકદીર પર તદબીર થી
ગર ઉમર બિન આસ થા હુઆલને મકકાર થા
માઉયાને વોહ બની મરવાન ભુંદા કહાં ગયા
કહાં અબુલ આશ વોહ ફીર ઓન સા જબ્બાર થા
આસ માં નીચે ઝમીં ઉપર થયા તે સબ ગયા

સરવે આ સેંહ સાર ને દર મયાં એક મિચકાર થા
જે કોઇ ચમકા ચહાં તે ગુલ થયા દીવા નિમટ
કબરમા ઉતરા છે વોહ જે મેહલના રહેનાર થા
થઇ ગયા માટીમા માટી કઈ બશર મેહતાબ સા
મોટિયો ને જોહરોના જે ઉપર સીંગાર થા

આ કીબત દુનયાનો આ દેખીને દીલમા ચેટ જે
આ ખીરત બાકીનો આ બાકી હુંમરમા પાર થા
આ જીસમની કૈદમા ઉતરા છે અપને લોગ વોહ
જે થકી પેહલા મુરબ્બી લોગમા ઇનકાર થા
કર તદા રૂક આ હયાતીમા વોહ સાબીક ફેઅલ પર
આ દત ઇનકાર મુકીને હયુલા પાર થા
માઅં રિફ્ત બારીયે આપી છે તુંને તે વાસતે
જીવના અંજામને તું ફીકરમા સર શાર થા
કોઇ ફાઝીલના ફઝલને મત હસદથી ધાંક જે
એહલે જન્નત થઈને મત પાછો તું એહલે નાર થા

જેમ અલીના ફઝલને ધાંકા ખુવારીજ લોગ યે
મુશ લીમો થા ઝાહીરી પન બાટીની કુફ્ફાર થા
શીરકની ટીનતથી યે સરવે બના થા તે સબ્બ
સબના દિલ અંદર અલી ઉપર હસદને ખાર થા
કોઇ અલીના બાબમા તફઝીલ ને છખ તીયાર થી
તેહની તફસીરો કરે ઉલટી એહવા બદ કાર થા
છે અયાં કે બૈત રબ મા બુટ ગીરાવા વાસતે
મુસ ટફાની પીઠ પર શૈરે ખુદા અસવાર થા

કહો ક્યા અસહાબ ની છે સર ફરાઝીઆ કદર
પન અંજબ લોગના દીલ પર બુગઝના આઝાર થા
હજ કરી જીયારે ગદીરૂલ ખુમ મા આયા મુસ ટફા
વહાં મુસલમાનો જમઆં એક લાખની મિકદાર થા

હુકમ પેગમબરથી સબ યે એક કરો મીંમબર બુલંદ
હાતથી કાટા તરત કાંટા ઓના જહાર થા
મુસ ટફા ને મુર ટઝા બેવે ચહડા મીંમબર ઉપર
એકથા સુરજ ને બિજા માહે પુર અન વાર થા
લઇ અલીને આપ યે ઉંચા કરા ગુથન તલક
તે પછી એમ ગુફ્ તગુ મા એહમદે મુખતાર થા
હર નબીના થા વસી તેમ છે અલી મારા વસી
હર ઝબાં થી ચોતરફ ઇકરારના લ્લકાર થા
મુસ તફા યે તેપછી નઝદીક મા રહેલત કરી
રોશનાઇ ગુમ થઇને જા બજા અંધાર થા
આપ લેટા થા પલંગઉપર ને જુમલા એહલે બૈત
ચુર થઇ ગમ મા મુબારીક લાશ પર બલહાર થા
સબમા ઝેહરા વોહ લખત દીલ ની ઝારી જોઇને
ચો ગીરદ સરવે બની હાશમ ભી ઝાર ઝાર થા
તે ઘરી દેખી તબાહી હૈદરે કર રાર ની
સું લીખું કુલ કુદસીયો આંખોથી અશક બાર થા
બેવે શેહ ઝાદા વોહ બેવે ખુસરે કોનૈન ની
ખસતા હાલી જોઇ બેહદ રંજ દીલ કરનાર થા
સબ મુનાફીક થઇ સકીફામા થયા મજમા તમામ
ગુસલને તકફીન મા યહાં હૈદરે કર રાર થા
બેહદ લેવારો મલી વોહ તેમના ટાગુત ને
જે ઉપર રોઝે અઝલથી લાનતોના માર થા
નામ સું નાપાકનુ લઇયે આ મજલીસે પાક મા
સાંપને ખંઝીર ના તેથી ભલા ઓતાર થા
સું બલાની વોહ ઘરી થી જે ઘરી મા સૈરેહક
આપ થા ઘરમાને વોહ મીંમબર ઉપર અસવાર થા
સું બેજબ ઇસલામમા આ હાદીષો બરપા થયો

તે બલાથી મુબતિલા આસબ નબી અટહાર થા
સૈખ લુકમાન વોહકે જેહના ઉરશનો આરોઝ છે
આ મુસીબતની જલન થી ઝરદ ઓર બી માર થા
એકલી બેહદ થઇ આ હાદીષાની જીવ મા
તે સબ્બ વોહ સૈશ દુનયાથી નીપત બેઝાર થા
સીકલ કરતા થા વોહ જોહરની ઇલમના આબ થી
બેહસના મેદાન મા દુશમન ઉપર તલવાર થા
થા હબી બુલ્લા ના દીલબંદ બારીના હબીબ
બંદગી મા આબીદો ના દુરરએ દસતાર થા
ફારસી સલમાનના ઇમાન મા થા બેનઝીર
હો બહુ વોહ બુ ઝરો મીકદાદને અંમ્માર થા
ફિકેહના બાઝારમા વેપારીયો ના સેઠ થા
ઇલમ વેહદત ની રકમ ના સાહીબે કોથાર થા
ખાનજી ભાઇ ઉદેપુરી ઇલમ વોહ દીનના
તે ઇલમ મુફરીદના આશા ગીરદ હમ અટવાર થા
સરવે પાયા થા વોહ શાહ બદરના દર બારથી
જે બદરના હઝરતે શાહે ઝકી દીલ દાર થા
શોહ ઝાકીના શહન શાહ અંબદે અલી છે નો રતન
જે નિમટ નજમુલ હુદા યુસુફ વોહ નો સર હારથા
મીસરી યુસુફને સીવા છે કોન એહના હમ નઝીર
આપછે નીલમ ને નજમુદદીન દરે શોહ વાર થા
વકતના સાહેબ ની આગે છે નિહાયત ઇખ તિસાસ
જેમ નબી ટાહા ની આગે બાકરૂત તૈય્યાર થા
દીને હક ની યાવરી માછે ઇલમ મુફરદ યકીન
કૈસ ઇબને સઅદ જેમ વોહ સૈય્યદે અનસાર થા
હર દરો દીવાર થી સુનયે છે હરદમ આ સદા
કઇ ઘસા દાતાર પન અહેવા નકોઇ દાતાર થા

સૈફુદદીન ની સૈફ થી અશરાર છે જુમલા અદમ
કોઇ ન રૂએ ઝમીં ઉપર કદી અશ રાર થા
જીસ્મના નાફામા કુદસી મુશક છે અબદે અલી
ઇબ તીદા પેદાશથી જેહના યહાં મહેકાર થા
છે ખબર અફ્લાકને એહના વજુદે પાક ની
પુશત ખમ તે વાસતે અવ્વલથી આ દવ્વાર થા
હુબ સૈફુદદીન ની ઇમાન છે સાદક અલી
દીલ થકી યે રશતા હુબનો તુ રશતા દાર થા

નસીહત ૧૭ વીં.

સામલો લોગો નસીહતના સુખન ને ધીયાન થી
દીલના દફતર પર લખીલો યે સુનીને કાન થી
હોએ છે ફાનોસ મા દીવો તિમજ ઇન સાન મા
અકલનો દીવો ઇનાયત છે અજબ સુબ હાન થી
નેયા મતે હુઝમા બની આદમ ઉપર છે મઆં રિફત
મઆં રિફતથી હર બશર મોહતાજ છે હૈવાન થી
ફીકરની દુરબીન થી દેખો ઝરા સંહ સાર મા
સું ગરઝ ખાલીકની છે પેદાશ ના મંદાન થી
જીવ કુલ ઇન સાનના જીસ્મોમા બંદીવાન છે
થઇ હતી તકસીર સું જીસ્મોના બંદીવાન થી
ભેદ વોહ તકસીરના સમ જો હયાતીમા યકીં
તે પછી તોબા કરીને જઇ મીલો રહેમાન થી
ઝીંદગી છે વહાં તલક તમને યહાં ઇમકાન છે
હાત ધોસો ઝીંદગી બઆંદ અઝ તમે ઇમકાન થી
જે થયા પેદા તે આખીર ગુમ થયા હુંનકા નિમત
કોઇ ના પાછાવલા ઇન સાન ફબરસ તાન થી
જે ઘડી પેહની કફન થાસો જના ઝા પડ સવાર

હશર લગ રેહશો કબરની ખારમા તે આન થી
ગોરમા ઉતરા પછી નહિં કોઇ થી કઇ થઇ સકે
તે સબબ મશગુલ રેહ તું મોટના સામાન થી
આંખથી ટપકાઓ આંસુને બુરા કર દુત પર
ધોએ જેમ કાલક ગુનાહોની ખુદા ગુફરાન થી
ગર કરે તકસીર બંદાની તો તે બખશાવ જે
દીલમા દરતો રેહજે તું ગીબત અને બોહતાન થી
આ ખીરતના દેશથી આયો છે તું પરદેસ મા
કહાં હસે રાહત યહાં પુછો કોઇ મેહમાન થી
સાંપ પર જે કોઇ બિછોના પાથરી ને બેઠ સે
સાંપ ફુંકી ઝેહર લેસે જીવ વોહ ઈનસાન થી
તે નિમત દુનયા છે યારો મત લુભાઓ જીવને
ઝેહર નાખી શેહદમા સબને કરા બેજાન થી
વહાનમા ઇમાનના બેથી હચુલા પાર થા
મત તના પાછા હવાના પાનીયો ના તાન થી
જાન પર આવે અગર નોબત તો ખરચી જાન દે
મટ હટે મુમીન થઇને તું કદી ઇમાન થી
કૈસ બીન મુસહર વોહ જેમ ઇમાન પર કુરબાન થા
વાસટે ઇમાનની ગુઝરા વોહ અપના જાન થી
કૈસને કુફામા મુસલીમની ખબરને વાસટે
સીબટે પેગમબરયે ભેજાથા નિપટ અરમાન થી
તે દીનોમા થે વહાં આંમીલ ઉબેદુલ્લા ઝીયાદ
વોહ ઝીના ઝાદો હતો હીંદુ કનચ્યા કાન થી
કૈસને પકરીને બોલો ગર હયાતી ચાહે તું
લઅંન કર ઇબને અલીના નામ પર ઇલહાન થી
કૈસ વોહ દર હાલ કુફામા ચઢી મિમબર ઉપર
કુરીયોથી ગુફતગુ કીદી અંજબ ઓ સાન થી
તે પછી લાઆંનત શુરૂકીદી છે મજમા મા તમામ

આશ કારા વોહ હુંએદુલ્લાહ ઉપર ઇકાન થી
જે બશર ઇમાન ને વેંચી ને દુનયા મોલ લે
પાપના બોજાને લઇ આયો વોહ દુનયા ફાન થી
જેમ હુમરો બિન સઆંદ કાફીર મુલક રઇને વાસ્તે
કર બલામા સું બુરાઇ થઇ છે વોહ શેયટાન થી
જે થયા યેથી સુતમ સૈરે ખુદાની આલ પર
કહાં સુતમ એહવા થયા ફીર ઓંન ને હામાન થી
પીયાસથી મારાનબી ઝાદા ને ઘેરીને તમામ
અરશ કુરશી થર થરા દેખી ને આ દુગયાન થી
મુલક રઇ કહાંથી મીલે મલઉંનને એ દોશ તો
કોઇ નહી ઉમમેદને પોંહચે એહવા ઇસયાન થી
માતમે હુસૈન મા બેકલ હતા એક શાહન શાહ
તાઝીયા દારી વોહ કરતા થા અંજબ ઉંનવાન થી
શેહ ઝકી વોહ પીર મુરશદ નો લકબ આંલા મુનીર
વો રેહતા હર ખુબીયોમા ખુલદના રીઝવાન થી
લુ લુ લાહુત ઉતરાથા જીસમની સીપ મા
ગોહરે કુદસી વોહ નીકલા થા વોહ કુદસી ખાનથી
ઝોહદને તકવા મા થા વોહ નોજવાની મા મુંલમ
કમ સફાઇમા નથા વોહ ફારસી સલમાન થી
બદરની માઆંદીન મા નીલમ થા સફીના નોરતન
ગુલ હઝારા થા વોહે મલ્લા રાજના બુસતાન થી
સૈખ તૈયબ શુ હુમાયુન નામ આંલી જાહ નાં
સબઝ છે સેંહસાર જેહના ફૈઝના બારાન થી
આજ તેહના ઉંરસનો દીન છે તમેં એ એહલે દીં
બંદગી કરજો ગરઝ ફારીગ થઇ કુર આન થી
શેહ ઝકી દરયાએ વેહ દત ના યકીં મર જાન થા
સૈકુદદીન મર જાન છે વોહ શેહ ઝકી મર જાન થી

ગર રસાઇ દેખતા એહની હમીદુદ દીન તો
ફર દીયતની ફર દીયો વોહ ભેજતા કર માન થી
ફઝલ એહલુલ બૈતની તક રીર ને જીયારે સુની
ખારજી કઇ થઇ મોહીબ ખાલી થયા તો રાન થી
પુશત ખમ થઇ ને સીતારા સબ ફલક પરથી તમામ
કદમ બોસી ચાહે છે અબદે અલી સુલતાન થી
ગર ફરીશતા ની છે ખુવા હીશ એહની દેખી શાનને
દેવરી ની ખાક લેવા આવે છે દર બાન થી
છે હમારા પાપની શામત થકી યે મુબ તલા
મઆંફ કર બારી તુફેલ હુંત રતે અંદ નાન થી
આરીયત કુલ્લી તું એહને બખશ એ પર વર દીગાર
કર બકા એહની ઝીયાદા ચરખ ના દોરાન થી
આસમાં ઉપર ખુદા છે તે નિમટ ધરતી ઉપર
દેખ તું સદક અલી છે સૈફુદદીન તે શાન થી

નસીહત ૧૮ વીં.

આંખો તું ખોલ બારી ની કુદરત ના વાસટે
જે સે કરી છે રબયે તે હીકમત ને વાસટે
સમ ઝો ખુદાયે અપને નીકાલા ઝમીન થી
પેદા કરા છે કોનસી હુંલ્લત ને વાસટે
ચંદ રોઝની હયાતી પછી મોટ છે નીધાન
બે દીન ની ચાંદની છે યે ઝુલમટ ને વાસટે
કોઇ રહ્યા નરેહસે આફાની જહાન મા
સામાન કર શીતાબી થી રેહ લટને વાસટે
એહ વું તું કરકે થાએ મરા બઆંદ જીવતો
સબ આવે ચુમવા તારી તુરબત ને વાસટે
પરવર દીગાર પોતે ગની છે જહાન થી

કીદુ નથી જહાનની હાજતને વાસટે
બલકે સરો ગુનાહોથી આવી પડા છે યહાં
કીદી ખટા અંઝીમ જીહાલત ને વાસટે
સાબીક જે થા ફરીશતા ખુદાની જનાબમા
તેહને ન કીદો સજદો હમીય્યતને વાસટે
શફ્કત કરી તમામ વોહ રૂહાની લોગ યે
સમ જહાવા કાઈ ટરાહથી હીદાયતને વાસટે
તેહના સુખન ફેહેરીને હરગીઝ નમા નહીં
બલકે ચઢીને બોલા હીમાકત ને વાસટે
દુબા છે તે દીનોથી આ દુનયાના પુરમા
કૈદી થયા જીસમની કષાફત ને વાસટે
મુદત મદીદ બાઅંાદ વોહ પરવર દીગાર યે
ઇનસા નીયતને બખશી ઇનાયત ને વાસટે
અહેસાન નિત કરી વોહ ફરીશતાની આલને
ભેજા યહાં છુરાવા આ ખીલકતને વાસટે
સુરજ છે મુસટફા વોહ ફરીશતા ની આલમા
જેહને ખુદાયે મોકલા રેહ મતને વાસટે
જેહવાકે મુસ ટફા છે તેહવા મુરતઝા અંલી
લેકીન ફરક છે બેમા નબુવ્વતને વાસટે
ખાટીમ નબીના પીયારા નવાસા હસન હુસૈન
મેહશરમા બે કફા છે શફા અંતને વાસટે
હર એકથા આસમાને રીસલતના આફતાબ
તેહ કીકથી થયા બે ઇમા મતને વાસટે
દેખીને આકમાલ નવાસા નો મુસટફા
કરતાથા નિત પીયાર કમાલતને વાસટે
બીઠલાવી વોહ ઇમામને ખાંદા ઉપર નબી
લઇને નીકલતા ફઝલની શોહ રતને વાસટે

શીઆં ને સુન્ની એવે લખે છે કે મુસટફા
મીંમ બર ઉપર ચઢા હુવા ખુતબાને વાસટે
હુસનૈન ગર જો આવે તો મીંમબર થકી નબી
ઉતરીને લેતા બેવેને શફકત ને વાસટે

છે મોઅંતમીદ રીવાયત કે મસજીદમા મુસટફા
હર રોઝ આપ જાતા ઈમામતને વાસટે
આવી હુસૈન ચઢતા વોહ નાનાની પીઠ પર
જીયારે નમાવી પીઠને સજદાને વાસટે

રૂહુલ અમીંને ભેજીને બારી કેહુલાવતા
દર હાલ બસ હુસૈનની હુરમતને વાસટે
જહાં લગ કે પીઠપર રહે આ પીઠના સવાર
વહાં લગ નબીન ઉઠજો ઇબાદતને વાસટે

દાઇ મોઇઝ ઈમામના નોઅમાન નેક નામ
કાનોને ધાલો એહુની રીવાયતને વાસટે
કેહ છે કે જે હુસૈનના મોહુથી નીકલતી રાલ
ચુસી નબી વોહ લેતાથા બરકતને વાસટે

શબ્બીરના સુની આ અજાઇબ ફઝા ઇલો
બસ અંકલ ગુમ છે અંકલની હૈરતને વાસટે
સું તે ઉપર સુતમને ગુઝારા યઝીદ યે
મા તમ છે રોઝો શબ યે મુસીબતને વાસટે

કીદા ના રખયે અપને તે અંરસામા તે સબ્બ
દીલ સોખતા છે આતશે હૈરતને વાસટે
અલ કીસ્સા ધૈરા શૈસ્ને ખંઝીરો યે તમામ
પાનીને બંદ કરીને શરા રતને વાસટે

ઈટફાલ એહલે બૈતના સદ હૈફ તર ફરા
મછછી નીમટ પીયાસની શીફૂતને વાસટે
ફુર આંન લઇને માથા ઉપર હઝરતે હુસૈન

એમ બોલા કુફીયોથી વોહ હુજ્જતને વાસટે
આયો છું મે તમારો બુલાયો એ કુફીયો
કઇ રેહમ લાઓ દેખીને ગુરબતને વાસટે
છોરો મને મે જાઉ યહાંથી વટન ટરફ
કોઇ યે નકીદી મેહરે ખબા પતને વાસટે
આખીર નબીના પીઠના અસવાર વોહ ઇમામ
રનમા ગીરા ઝખમથી સહા દતને વાસ ટે
બુથી છુરી શીમર લઇ છાટી ઉપર ચઢા
વોહ હો બહુ ધરીથી કયા મત ને વાસ ટે
નીત પીયાસથીનીકાલી ઝબાં શેહ યે એમ કહયું
પાની પીલાઓ ઝેહરાની નીસબત ને વાસ ટે
બુથી છુરીથી તરસા કરા શાહને શહીદ
કાફીર શીમર યે દોઝખી ટીનત ને વાસ ટે
બેહદ ઉચી થી અરશ કુરશી મા થર થરી
રોતા થા કુદસીયો આ હકીકત ને વાસ ટે
માથા મા ધુલ નાખી વોહ આયાથા દેખવા
ટાહા નબી હુસૈન ની સુરત ને વાસ ટે
ટુટો ન આસમાં ઝમીન પર ગીરીને હાએ
ઝૈનુલ અબા મેહઝ રીઆયત ને વાસ ટે
બે પર દગી હરમની કરી યાદ હરઘરી
બે હદ છે ખસતા હાલી યે હાલત ને વાસ ટે
આ હા દી પો સુનીને નસારા અને યહુદ
ગમ ગીન સરવે થાએછે રીકકત ને વાસ ટે
આ ઉમ્મતે નબી જેહવા ભુંદા ન કોઇ થયા
ખા મોશ છે ઝબા તકીય્યત ને વાસ ટે
શાહ ઝકી કે જેહના હુંસ્સનો આ રોઝ છે
બેકલથા નિત હુસૈનની મહેનત ને વાસ ટે

અસલુબ તઅંઝીયા નો વોહ કરતા થા નિત નવો
આલે નબીની મહેઝ મુહબ્બતના વાસ ટે
કહાં આશુરાના રોઝાનુ લહગન નુ થુ રીવાજજી
ખાતા થા સરવે શોક થી લીઝ ઝત ના વાસ ટે
શાહ ઝકી યે સબને સુનાવી ફઝલ અંઝીમ
લહગન કરાવી ખૈર ની સુન્નત ને વાસ ટે
મકતલ અંવામી પઢતા થા દઆંવતના કઇ હુદુદ
મોકુફ કીદુ જહુત ને ગૈરત ને વાસ ટે
અસનાદ એહલે બૈતનો મકતલ કરી જમઆં
પઢતા વોહ આપ હકની હકીકત ને વાસ ટે
પાંચે ફરઝ પછી કહાં તકર રૂબ નીથી રસમ
કીદી રસમ યે અમરે આ ઇમ્મત ને વાસ ટે
તીયારે ખુદાયે બખશા ખલફ સૈફુદદીન સા
લાયક થા ઇબતીદા થી ખીલાફત ને વાસ ટે
અંબદે અંલી હુમાયું યે દુનયાને દઇ ટલાક
ઝીનત ને મુકી દીનની ઝીનત ને વાસ ટે
ટચ્યબ ઇમામ સાહબના હુમદા છે ખૈર ખુવાહ
દોલતને ખરચી ટચ્યબી દોલત ને વાસ ટે
સાદક અંલી હુસૈન ના માતમ ની દરમયાં
મશગુલ રહેતું અપની સઆં દત ને વાસ ટે
પાની તું પીને બોલજે લાઅંનત યઝીદ પર
જન્નત નસીબ થાસે યે લાઆં નત ને વાસ ટે

નસીહત ૧૯ વીં

તોહીદના નુકતમે જે દીલપર લીખા કરે
જન્નતની પખસીઓ મા તે કેમ ના ચઢા કરે
કર્યીસ ને વોહ લખહમેશાનો છે શામબા

તકલીફ બંદગીની જેકોઇ નીત ખમા કરે
બુનયાદ નહીં ડગે વોહ બશર ની જહાન મા
તકવાની નીમ પર જે ઇમા રત બના કરે
દઓંવતની આ ઝમીન મા ખીદમતના બીજ બો
દુનયાને આખીરત મા તું એહને લના કરે
રહેમતની કરજે શાન તું હર એક ગરીબ પર
રહેમત ખુદાની તારી કબરમા જહમા કરે
તોબા કરી હર એક ખટાથી તું પાક થા
નુગરો બની ને મત તું ખટા પર ખના કરે
વીછુંને સાંપથી છે બુરો વોહ બશર યકીં
ગીબતના ઝેહરથી વોહ હરએક ને દસા કરે
મુમીન ઉપર હુકુકછે મુમીન ના બે અદદ
અલકીસ્સા કઇ ના થાએતો હકમા દુઆં કરે
ખીલકત ખુદાની ગોયા ખુદાનો કીતાબ છે
આંકીલને ચે ઘટેછે મુટાલે કરા કરે
હીરદાના આઇનાથી વોહ ગફ્લતના કાટને
દુંબરતના મીસકલાથી હમેશા ઘસા કરે
જે શરેએ મુસટફા મા હલાલો હરામ છે
તે સીખવાથી કોઇ ના મુમીન હટાકરે
મછીને જે કીસમ મા નહોએ ભોંગરા અંયાં
ના તેહનુ ખાવું શરેએ મહમદ રવા કરે
બીસમલ્લા બોલી મછછી પકરવી ઝુરૂર છે
વાજીબછે ચે શરટને સરો કોઇ વના કરે
મુમીન થઇને ઘેરો ના ઓતાર મા ન જા
મુરદાર સરવે ઘેરોને હરદમ ખપા કરે
લોહાની ચુંક જરૂં જવાહીરના થાલ મા
મુરદાર તેમછે મુમીન મા બસ આ કફા કરે

તીરનાર ની કમરમા જો પડકરને બાંધસે
પાનીમા ડુબસે વોહ તરત નહીં તીરા કરે
મુમીન થઇને પાપોના બોજા ના બાંધ સો
નહીં વોહ ચઢે આખારથી દાયમ પડા કરે
અંબદે અંલી આમોલા ખફાછે વોહ લોગ થી
જે કોઇ બદીના ફેઅંલથી એહને ખફા કરે
બીસ્સ મીલ ઇલાહ બગૈરની મછછી હસે જે વોહ
મુરદાર હો બહુ છે તું મત યે લીયા કરે
તાડી શરાબ ભાંગના પીનાર છે ઝબુંન
મુવા પછી ચેસરવે ભટકટા ફીરા કરે
જે છાગનીછે ચીઝ તે આફ્ત છે અંકલ ની
અંકલો ઉપર ખુમારની આવી ઘટા કરે
જે કોઇ યે બદીને કરે ઇબ તીયાર વોહ
દો ઝખથી નહીં વોહ નીકલે હુમેશા જલા કરે
ઓ તાર આબશરનો છે ઓ તાર આ ખેરી
નીકલા પછી તું હાએ નો નારો ભરા કરે
આ ઝીંદગી છે તેહુમા તું ચેતીને ધર કદમ
એહવું તું કરકે ખોટ કદીમી વલા કરે
સમરન ઇમામ તૈબ ના ફરખંદા નામને
કોનૈન ના અંલીલની ઇંલ્લટ શીફા કરે
મુનકર નકીરની કહાં ટાકત છે દોસતો
કબરોમા એહના લોગની ઉપર જફા કરે
વીસે ઇમામ મા છે યે અકલીલ લા જુરમ
કન ચન મીષાલ જીવને એહને વલા કરે
અંબદે અંલી હીજાબ છે વોહ મેહરે દીનના
કેમ ના શુઆં ઇમામી વોહ એહમા ગીરા કરે
મનઝુર કીબરીયાના છે વોહ નુરથી યકીન

જેયે કરે તે ઉપરથી કદરો કઝા કરે
ઓસાફ શેહ ઝકીના પીસરના છે બે અંદદ
ટાકત કહાં છે કોઇ ષનાગર ષના કરે
ખાકે સીફા વોહ ખાક છે સાદક અંલી તું જાન
જે ખાક ને આ અંબદેઅંલી ખાક પા કરે

નસીહત ૨૦ મી

જે કોઇ ખુદાના નામની માલા જપા કરે
તો તેહને સરફરાજ જગતમા ખુદા કરે
કહાં છે જુદા ખુદા છે બશરથી એ દોસ્તો
જે યાદ દીલમાં અપના ખુદાની કરા કરે
ઇનસાન વો છે બાકી આફાની જહાનમા
જેહના જીગરમા ખુદાની વસા કરે
જે શખસ બંદગીમા ઘસે ઝાત ને તમામ
માથા ને લોગ તેહની કબર પર ઘસા કરે
કબરોમાં જીવતા છે વો બારીના એ લીયા
દે છે જવાબ વોહને કે જે કોઇ નીદા કરે
લેહદોનાં વાદીલોમાં છુપા છે વો સુરજો
તુરબતથી નુર દેખી આ સુરજ છુપા કરે
એક એક વલીની શાન ન તહરીર થઇ સકે
ગર કુદસીયો ફલકના વરકપર લીખા કરે
નીકલા છે સબ ઝમીનથી જાસે ઝીમીનમા
કોઇ છુતસે ન મોતથી લાખો દવા કરે
ચાહે જે કોઇ ખુલાસી હસુલા ના કેદથી
તો આ ખુદાના લોગની બસ એક તીદા કરે
ખોલીને આંખ દે ખો બસીરતની મુતમીનો

કુંબરત છે મૌત સબને યે કુંબરત કઝા કરે
મુસ કીલ છે વકત જ્યારે કંબરમાં ઉતારસે
શું તે જગા સગાને કુતુમ અક રૂબા કરે
માંતીથી પેહલે ધાકીને માતી ને નાખસે
મૈયત થઇ પરેલોતું મેહનત ખમા કરે
નાદાન વોહને કહીએ કે વીસરીને મૌતને
દુનયાની ખેલ બાઝીમાં બેથો હંસા કરે
દાનાઇ હોય ઝરાતો ન વોહ દીનને ભુલજે
જે દીન તમારી ઝાતને કીડા ગીઝા કરે
જઇ મકબરા માં દેખો હઝારો કુંબુરમાં
ઇનસાન કઇ ગરેલા હશર લગસરા કરે
સદ માત યારો મોતના બેશક અંઝીમ છે
આંકીલ હશે તો યાદ કરે ઠર ઠરા કરે
મત આ ખેરત ને વેંચીને દુનયા ખરીદજે
પેદા થઇ તું દુનયામાં પાછો મરા કરે
નેકી ન થઇ સકે તો બદીને તું મુક જે
મત કોઇ પર તું નેકી કરીને કહ્યા કરે
બાકી ઉમરમાં જાગીને ગફલતની નીંદથી
લાયકછે હર ઘરી તું ખુદાને દરા કરે
ધોજે સીયાહી પાપની તૈબાના આબ થી
કહાંછે રવા કે બંદા ખટાપર ખટા કરે
ઇમાનના સીવા કહાં આં માલ છે કુબુલ
પાયાવીના ઇમારત હશે તે ધસા કરે
ધુંવો ચઢીને આપથી પાછો પડે છે તેમ
મત તું ચહેરી ને આપથી પાછો પડા કરે
પાંચે વકત નમાઝ માં રૂહની નજાત છે
મત કોઇ વકત તું અપની હવાથી કઝા કરે
નસના ધની ના આગે નમામા કમી ન કર

જન્નત ની ખ તીચેમાં નમા થી ચઢા કરે
સોદા ગરી તું ઉલટી કરીને પરો છે યહાં
એહવો કમાકે આગલું દેવું વલા કરે
હરમાલમાં ઝકાત છે હક કીરદીગાર નો
જેછે પનોતા લોગ તે એહને અદા કરે
હર કોઇ બશર બશરની અમાનત ને ખાએતો
તેહને ન કોઇ ધીરે ન ખાઇન કહ્યા કરે
જે કોઇ ખુદાની કરશે અમાનત માં ખામતો
તો તેહ ને દીન દુનયા માં રબ મુબતીલા કરે
વેપાર કર ઇલમનો દરસની દુકાન માં
જેમ તું વસાનો ઇલમનો દે તેમ વધા કરે
કંચન થયો તું ઇલમ ની ઇકસીર થી અગર
તે પર ધરે છે હીરા હીલમના જડા કરે
જે કામીલો છે તેહમાં તવાઝો ની શાન છે
જેદાલી ફલ ભરી છે તે દાઇમ નમા કરે
મુરદાર લહેમ ખાવાથી ગીબત ઝબુન છે
મુમીન હસે તે એહમા દખલ નહી ઝરા કરે
જીતલા ગુનાહ છે તેહમા ગુના આ અઝીમ છે
મુમીન થઇને મુમીનો ઉપર જફા કરે
દેખો તો દેખો અપના અયુ બો માં રાતદીન
દેખી ને કેમ ન આંસુ નેનથી ઝમા કરે
મુમીન ઉપર છે હકેયારો બે શુમાર
ગરકઇ ન થઇ સકે તો છે વાજીબ દુઆં કરે
હરગીઝ નસલ નરેહસે જહાંમા વોહ લોગની
ભુકે મરે પરોસને પોતે જમા કરે
મહરૂમ વોહ શખસછે ખુદાના જમાલ થી
નો નંદ લે કરે ને સગા તલમલા કરે
એહસાન વો બશરનો છે ખાલીક ની ઝાત પર,

મુમીન ની પર વરીમાં જે દોલત ફના કરે
છે આસીકત ગીરા મીના સેફુદ્દીન મુદદુઆ
જે પર ફલક ઝુકીને સીતારા ફીદા કરે
અબદે અલીને દેખી નવાઝીશની બારહા
ખારો થઇને દરયો હસદથી વહ્યા કરે
મુશકીલ કુશાઇ કરના રહેછે જહાનમાં
મુશકીલ કુશાઇ એહની વોહ મુશકીલ કુશા કરે
નીકલે અગર ધુપમાં કુદરત ના ને નીકાલ
દરહાલ આસમાં અબરની ઘટા કરે
મુનકીર નકીર આવે કંબર માંજે પુછવા
અબદે અલીના નામથી વોહ વહાં હટા કરે
થા સેફુદ્દીન શહનશા ના એક ભાઇ એ નઝીર
આઇરતન સીવા ન એહવા કોઇ જના કરે
શુનામ અગ્દ કાદીર વા કુદસી સીફાતનું
તા કંત કહાંકે કોઇ સના ગર સના કરે
હીકમત ના આસમાન હાકીમુદ્દીન થા યકીન
કઇ અરસ તો સરી ખા કદમ પર જુકા કરે
ખીસકંતના થા ભહાર વોરેહમતના અબરોબાર
જેહનો વકાર દેખી પહાડો ખીસા કરે
ખુબી છે બે શુમાર વો કુસમત શીઆર ની
ચેપર જે કોઇ રૂસાવે તો રોવું ગમા કરે
જહાં લગ ખુદાનું નામછે આલમમા વહાંતલક
પરવર દીગાર સેફુલ હુદાની બકા કરે
સાદીકે અલી આખાક કંદમ મુમીનીન ની
અહની દુઆ કુબુલ ખુદા યા સદા કરે
જે કોઇ દુઆ સુનો તો વોહ આમીન બોલજો
મુમીન વધે ને દુશમનો જગમાં ઘટા કરે

નસીહત ૨૧ મી.

સું ભલાઇ છે આદુનયામા કે તું લીપવાઇ છે
જે કોઇ એહના થયા તેહને યે પહેલા ખાએ છે
કઇ મરદે લાખે ને દુનયા યે ખપાયા આજલગ
એક મરે છે ને વડી બીજો પડનવા જાએ છે
જા ભરો પુરો યહાં થી મોતનો સામાન લઇ
જે કોઇ ખાલી ગયા છે તે બેટરાહ પચતાએ છે
મત ગરૂરી કર જવાની પડ યે કુમલા સે યકીં
ધુપ ની ગરમી થી ફુલો જે નીમટ કુમલાએ છે
જે ઘડી ચહડસે જનાઝા પર તું તેહને યાદ કર
લોગ કેહસે આફ્લાના ના જનાઝો જાએ છે
કઇ બશર દેખા ઉગાને આ તેહમા સેહઆર મા
મોટની ઘનટીમા હરદીન નીત નવા પીસાએ છે
હર ઘડી તોબા થી ધોજે તું ગુનાના મેલને
જે નિમટ સાબુથી કપડા મેલના ધોવાએ છે
અદરકન તકવાનો નાખી જીવને જમણાકે જે
દુધમા જેમ અદરકન નાખેથી દઇ જમબાએ છે
હાત પહોંચે વહાં તલક મત કર કમી એહસાન મા
જાન તું એહસાન થી પાપો સરો મંજાએ છે
મુમીનોની ગીબતો છે લહમ મય્યત લા જુરમ
ઝાતના થોરા છે તે યે લહમ મેય્યત ખાએ છે
ફોકને નમવાથી મત દીલને તું હરગીઝ તાન જે
ફોકને નમવુ ગોયા ઉંચાઇ પર ઉંચાઇ છે
હોય ગર દાનાઇ તો દોલત ઉપર મત ભુલજે
આ જહાન ફાની મા બસ સહેલાઇને ધોલાઇ છે
અકલ હોયેતો હર બશરને ખેંચજે નીત પીયાર થી

જેમ ચમક પાનો ટરફ લોહુ દેખુ ખેંચાએ છે
આબરૂના આંબ પર બેશક ખેયાનત દાગ છે
જેમ અમાનતમા નિયત વેહુવારની કર સાએ છે
મત તસરરૂફ ઝીંદગી ને કરબદીમા અંઝીઝ
ઝીંદગી બંદાઓની બદ ફેઅલથી કતરાએ છે
મત શકીસતા કરજે કોઇ દીલને ગઝબના ટેશ થી
દેગ નીચે આંચ ઝીયાદાથી જમન ધુનાએ છે
ગર પડે મેહુનત તો કરજે સબર તે મેહુનત ઉપર
સબરના લોગ ની સીરત હરજગા વખનાએ છે
યાદ કર દીલમા મુસીબત વોહ નબીના આલની
જે મુસીબતની ઝીકરથી સંગ પાની થાએ છે
કરબલાનો કરજે નકશો દીલના પાનામા મુદામ
તાકે યે નકશાથી ગોયા કર બલા દેખાએ છે
દીનની સુરત વોહ હુસૈન ઇબને અલી ની યાદકર
ગમની આતશમા જીગર યે યાદ થી ભુનાએ છે
રનમા વોહ શૈરોને ખંઝીરોયે ઘેરા હાએ હાએ
ચાંદને સુરજ ઇરનના વકત જેમ ઘેરાએ છે
કુફીઓ કાફીર યે પાની બંધ કરા દીન તીન લગ
અરશો કુરસી આજ લગ યે ગમથકી લડ ઝાએ છે
પીયાસથા સુખા ગલા બચ્ચાઓ ફુલ માસુમના
જેમ વના પાની યે બાગોના ચમન સુખાએ છે
એક બચ્ચાપર નીહાયત એકલી થી પીયાશની
ગોયા મછછીની ટરહ તરપે છે ને ચીલ્લાએ છે
એકલી માસુમની દેખી પુકારા સબ હરમ
દાદ દોનાના મુહમ્મદ આ નીપટ સખતાઇ છે
સહામલી આ શોરને ઘબરાયા વોહ શીબટે નબી
ખુદ ખુદા એહવા સીતમગર હાલથી ઘબરાએ છે

ગમઝદા થઈને ખુદાથી અરઝકીદી તે ઘરી
સબર કર બારી અંટાયા સબરની તંગાઈ છે
આપ યે બચ્ચાને લઈ બે હાતપર ઉંચા કરા
જેમ સીતારો મુશતરી સુરજ ઉપર મુકાઈ છે
કુફીયોથી શાહ બોલા કોઇ ખુદાના વાશતે
હાએ આ મઅસુમ ને પાની ઝરાસુ પાએ છે
તીર એક કાફીરયે સાંધો હાએ વોહ બચ્ચા ઉપર
લોહીના ઘુંટો પીલાવા આ કેહવી ભુંદાઇ છે
કહાં યહુદી ને નસારા યે કરા એહવા સુતમ
બલકે સબયે સાહામલી ગમખાએ ને કુચવાએ છે
કોમ હીંદુ બુટ પરીસતો આ મુસીબતને સુની
લોહીના આંસુ સરોની આંખથી ટપકાએ છે
વોહ મુસલમાનો બુરા છે કાફીરોથી હોસ તો
તઆ ઝીયા દારી કરામા જે કોઇ ગંદાએ છે
એમ કહે છે કે હુસૈન ઇબને અલીને વોહ યઝીદ
બેવે આપસમા સગા છે યે બેવે પરતરાએ છે
કોલ આ કેહવો કુફર છે ઐન યારો જાનજો
આ સુખન યે મલાઉનો ની બસ રૂસવાએ છે
થા રસુલુલ્લાહ ના અકસર સગા કઇ કાફીરો
કહાં રસુલુલ્લાહ જેહવા એહના સગા કહેવાએ છે
કહાં હુસૈન ઇબને અલી મોલાને કહાં કાફીર યઝીદ
જે ઉપર રોઝે અઝલથી લાનતો વરસાએ છે
ગર ખુદાની રાહમા પાયા શાહાદત ને હુસૈન
જે શાહાદતની ઝીકરપર કુદસીયો ઝપલાએ છે
આ હુસેની આલથી આબાદછે દુનયા મુદામ
આસમાં ઉપર ઝમીં જે લોગથી કુલાએ છે
છે હુસૈની આલ અંદર આજ એક યકતા ઇમામ
જેહના બે અંત પાકથી એહલે ગુનાહ બખશાએ છે

છે અબુલ કાસીમ વોહ મોલાં નાની કુનયત આશકાર
નામ તૈય્બ એહવી તૈય્બ ઝાત નો પોસાએ છે
છે યે તૈય્બ નામ મા કુદસી અસર તે વાસટે
હાત મોંહપર જેહના લીદે નામથી ફેરાએ છે
તાબ કહાં લીખયે મનાકીબ જે મનાકીબ દોસટો
અરશ પર ઇમલા કીયોના હાતથી ખોદાએ છે
બદરના દીલબંધ તૈય્બનાઇબે તૈયબ ઇમામ
જેહના બેઅત થી જગતમા રોશની ફેલાએ છે
થા નુબુવ્વતના ઘરાનાના વોહ યકતા ગૈર ખુવાહ
જેહના ઓસાહોની કસરત થી ઝબાં બંદાએ છે
બુઝરો સલમાનને અંમ્માર ને મીકદાદ વોહ
ચાર અસહાબ નબી જેહવા ઝકી કહેવાએ છે
આજ છે વોહ શાહ દીંના ઉરસનો દીન તે સબબ
ફાતીહા ખુવાની કરોયેથી બલા સબ જાએ છે
જેહના ફરઝંદો મા યુસુફ નજમુ દીં થા બે મીસાલ
કુદસીયો જેહનાફઝલની કર તનો ને ગાએ છે
સૈ ફે દીં અબદેઅલી થા શાહે ઝકીના લખતે દીલ
જેહની રેહલતથી જહાંમા હરઝબાં થી હાએ છે
કારખાના ગરચે કુદરતના રવાં છે દમ બદમ
પરના કુદરતમા એહવા બીજા કદી કોઇ થાએ છે
છાપ છે આ મોહરની ઇઝઝુલ હુદા તે વાસતે
છે તસલ્લી એહને દેખી જીવને જીવાએ છે
દોસતો દીલ શાદ છે જે શાહના ઇકબાલ થી
દુશમનોની આંખમા હરદમ નીમક ને રાએ છે
મુઇઝ્ઝુદદીન ના બખતની કરવત થકી સેંહસારમા
બે તકલ્લુફ ખારજી લોગો સરો વહેરાએ છે
બે વજહ તું સાદક અલી કીબલા તે આ ઇઝુલ હુદા
જેથી બે તુલ્લાહ હકીકી ની ટરફ પોહચાએ છે

નસીહત ૨૨ મી

જેબશર પેદા થયા તે સબ યહાં મેહમાન ।
આખીરશ સરવેનો આ દુનયાથી કુંબરસતાન છે
હર ઘરી હર લેહઝા હર પલ વોહ ગુન્હાને યાદ કર
જે ગુનાહ થી તું યહાં નાદાન બંદીવાન છે
માઆસીયતના વાસટે ઉતરો જીસમ્મા તુ યકીંન
કેંદીઓને કેંદખાનાનો સબબ ઇસયાન છે
વો ફરીશતા પાકને કેમ ના નમો ના પાક તું
નક્ષ કર દીલમાં આ તારા પાપનો હું વાન છે
હોય ગર આં કી લતો યહાંની કર ખુલાસીની ફીકર
જહાંતલક છે ઝીંદગી વહાં લગતું ને ઇમકાન છે
જીવ અમ્મારા આતારો દુશમને જાની છે જાન
જેમ બની આદમનો થો શૈતાન તેમ શૈતાન છે
તું તકકબુરના તઅંફ ફનથી પરો આઝારમાં
કયારે યે આઝારના અમ્યામનો બહોરાન છે
રામ ને લંકા થઇ હનુમાનથી તારાજ સબ
જીવને લંકાની બસ શાહવત ગોયા હનુમાન છે
હોય ગર તાકતતો મતકર ખેરમાં હરગીજ કુસુર
ખૈરમાં તકસીર કરવું ખેરનો હુરમાન છે
જે કરે ને કર ખુદાના વાસતે મુકી રીયા
બંદગી અહલે રીયાની બેગુમાન રાય ગાન છે
હોયગર સરદારતો દરજે તું બે ઇનસાફથી
ઝુલમના લોગોની આબાદી ઝબસ વીરાન છે
છે ઝબાન નું કાટવું લીખ ચંદ ભલો બોહતાન થી
ખુન કરવાથી ઝીયાદા પાપમાં બોહતાન છે
જે બસર સીરતમાં જુદા છે તું તેથી દુર રેહ

એહવા લોગોને મીલાધી આબરૂમાં હાન છે
સાંપને જે દુધ પાસે તેહને આખીરકાટસે
યે સબબ સાંપોનો થરો પાલવું ખુશરાત છે
આંધલા બહેરા છે વો દુનયાને ઉકબાના યકીન
એહવા લોગોને કહાંથી આંખ છેને કાન છે
કઇ ખુદાના લોગ છે મખ મુલ તું તેહને પેછાન
જેહના દીલપર બારહા લબરેઝ રબનો ધીયાન છે
તેસરો લોગોની સોહુબતથી તું નીત મેહકો રહીશ
બાગ માં સહેસારના વો સીવતી રેહાન છે
મત તું દુનયાને કરે કઇ આખીરત પર ઇખતીયાર
એહવા સોદામાં તુંને નુકસાન છે નુકસાન છે
જે બદી છે. આદમીમાં તેથી બદ તર જહેલ છે
જેહલના ઝેહરોથી લાખો આદમી બેજાન છે
મોતના તીરોના ઝખમોથી ન કોઇ સાલીમ રહ્યા
મોતના જુમલા હદફ દાનાઓને નાદાન છે
મઆરી ફત ઇનસાનમાં ઇનસાની યત નો છે સબબ
મઆરેફતથી જે કોઇ ખાલી છે તે હેવાન છે
શમ મા ના અનવારથી કંદીલો જેમ ચમકે છે તેમ
જીવના કંદીલમાં અનવાર બસ કુરફાન છે
ઉમરને મામુર કરવું ઇલ્મની તેહ સીલ થી
ઇલ્મની તેહસીલમાં ઉકબાનો સબ સામાન છે
મુરસીદો જે નસ બનસ રોઝે અઝલથી છે રવાં
નાસીયા સાઇ વો સબને દીનને ઇમાન છે
લાજુરમ ઇનસાનના ગાંયાત છે આ નેબી
જે નીમત હેવાનના ગા યાત સબ ઇનસાન છે
સૈયના જુમલા નબીની આલેમા તૈયબ ઇમામ
યે તરાહ છે જેમ કીતાબોમાં ગોયા કુરઆન છે

માઅંદીને આમીરના નીલમ વો અબુલ કૌસીમ ચકી ન
ગોકે થા અકવાનમાં પર બા હુંસે અકવાન છે
જે કોઇ કેહ છે યે મોલાને અમીરૂલ મોઅમીનીન
જીવ વોહુ કહેનાર પક બલહાર ને કુરબાન છે
બદર ને સરવરે ઝકીના બે ગુમાન દરયાઓથી
નજમુદ્દીને સેફુદીન મોતી અને મરજાન છે
કુરઅની છે બેવે જમની પાસ તે યે બે છે સુન
એક બીજાના ચકી ન હુમતા અને હુમશાન છે
એક ગયા ફીરદોષમાં બીજાને મુકીને યહાં
શાદ દીલ બેવે ઉપર નીત કુરસ પર રહેમાન છે
દીનના ઈરાન ના જે દીન થી છે યેબાદ શા
તે દીનોથી કુફરનો તારાજ કુલ તોરાન છે
શહનશાહુ અબદેઅલી આઅલાની શું કરયે શીફાત
એહુની અદના શાનમાં આઅલા સરો હેરાન છે
બદરના જાનીના જાનીનો શુકર કહાં થઇ સકે
બે અંદઃ સાદીક અલી અહસાન છે અહસન છે

નસીહત ૨૩ મી.

(૧)

નદદીને નાવની સોહબત છે મારા જીવ જીસમની એ જાની
કાયા કેહવાસે મૈયત તારી જ્યારે નીકલશે પરાની
ગોર છે સંજોગ બેવે નો વહલા કોરી છે આઝીં દગા ની
ભેલો કહાં લગ રેહસે હમેશા મુરખ કેયને પાની
કાયા છે બત્તી જીવ છે દીવો જો તું મન મા વમાસે
તેલ ઉમરનો ઘતે છે દીન દીન આખીર દીવો બુજહાસે

(૨)

સાંસછે તારી ઉંમરનો પાયો સાંસથી ઉંમર ઘટે છે
દીન દીન થાયછે મહોતો તું લેકીન મોત તરફ તું લટે છે
આસમા ગુઝરે છેઝીનદગી તારી આસથી તોબામી ટે છે
પાપથી પાપ વધે છે મુરખ તોબાથી પાપ ઘટે છે
પાપજે મુકે તે પાપી છે સેહનો પાપી વોહ કહએ બસરમાં
નહના ગુનાયાકે મોહતા ગુના નો કીરોન મુકે ઉંમરમાં

(૩)

આયો જે કોઇ ઓતારે મનખમાં મોત છે તેહને અગારી
ચાંદની રાત ન આવી વલેકીન આવે છે રાત અંધારી
ઉંબરતનો વહનો જહલકો હોયતો મુક હીવસની ખુમારી
મરવું તો હકં છે મરજે એહવો કે જીવતો થાએ પીછારી
લાખે કરોરે મનખ મુવા છે તેહમા તુ જો જે નઝરથી
જીવતા વોહને કહએ જે કોઈ હાજત બખશે કબરથી

(૪)

ભુંદામાં ભુંદા બશર વોહને કહએ જે કોઇ અપની હવાથી
ભુંદા થઇ પોતે તોર ભલો લઇ દઆંવો કરે છે ભલાઇથી
ખોટા ઝવાહીર ઝાતમાં ખોતા ચમકે છે ઝીયાદા ખરાથી
એહમા થગાયા છે આલીમ સરવે પેદાશ ના ઇબ તીદ.થી
પીરથી બેહતર મુરીદ છે તેહને પીર કરીને બીથાવા
હીંદુયે જેમકે હાથે ઘરીને પત્થરના દેવ બનાવા

(૫)

પીરતો વોહને કહએ કે જે કોઇ પીરથી પીર થયા હોયે
સીલ સીલોજેહનો મીલે જઇ ખુદાથી કરતાર જેહના ખુદા હોયે
લાઅંનત છે વોહ પીર ઉપર કે જેહને લોગોએપીર કરા હોયે
બાપથી દીકરા છે દીકરા થકી કહાં બાપનું હોવું રવા હોયે
પીરથી થાસે મુરીદ કહાંથી થાસે મુરીદોથી પીરો
કરસે જે એહવા ફેઅલ છે તેહના હાલે ગળે ઝંજીરો

(૬)

સેંહસારના ઓતારમાં છે ઓતાર મનખનો ઉંચો
પેટ ઘસીને જે હીંદે ઝમીનપર તે ઓતાર છે નીચો
સાંપને વીછુ છે નીચા ચેથીનથી કોઇ નીચો બીજો
ઉતરા છે એહમા ખબીસો જે હકની કાનને દેતાથા દુચો
હકના લોગોને દેખીને નાહકં જલતાથા આગ હસદથી
સાંપને વીછુમાં ઝહર થયા છે વોહ અફઆલો જે બદથી

(૭)

ઓતાર બાબત હીંદુ મલાઉન કેહ છે તે સુન એ બીરાદર
એક જે ખોલીમાં ખોલીથી બીજી આવે છે જીવ સરાસર
મૌલાના અંબીઅલી અને એહના ઇમામ ઇમામોન દીલબર
કેહ છે યે એવે કે જીવ નથી કઇ ઓતાર ખોલી અંદર
મોત પછી હરજીવ બશરના પોતાના જુમલામાં જાસે
મેહશરની રોઝ હીસાબની બાદ અઝ જંનત યા દોઝખ થાસે

(૮)

જીવ કહો કેમ ખોલીથી બીજી ખોલીમા આવે એ યારો
માના રહેમથી જનાઓ છે ને તું નથી સમજ તો બીચારો
જીવ જે ખોલીથી નીકલો અગર તે હોત તો કરતો ઇશારો
આગલી ખોલીનો દુખ યા સુખની વાત કરત તે વીચારો
હીંદુ બકે છે તે વાત યે નથી રસતો છે એહમા નીરાળો
શાગીરદી સેકુલ હુદાની કરીને લેહની બારી નીકાળો

(૯)

નેકી બદીના અંમલમાં ભવે જીવ જીસમની છે શીરકત
મરવા વકત થાસે જ્યારે મુકદદર ભવે શરીકની ફુરકત
જીવતો જાસે ઉરીને હવામાં કાયાને દાણ સે તુરબત
જીવનેજન્નત યાદોઝખ છે તીયા કુન જુસ્સાની સીછે હકીકત
ભુંદા ભલા ઓતાર છે એહને આગને જન્નત એ યારો
જુસ્સાને આગને જન્નત તે સું છે ગૌરથી એહમા વીચારો

(૧૦)

માના સીકંમથી બરાબર રબયે દેખ તુ સબને નીકાલા
જનતી વકંત થા સરવેના દીલપર ગૈબથી જેહલના તાલા
ઉસતાદ પાસે સીખેથી આંલીમ કેહવાયા અહનાને આંલા
ઇનસાન થઇ જે સીખા નહી તેહના જીવતા ચેહરા છે કાલા
ઇંલમના નુરથી જેહલના ચારો કાલા દાગં મીટાવો
ગ્યાનનું પાની છીરકીને હીરદે હીરદાની આગ બુઝાવો

(૧૧)

જેહલ કરીને જેમુકે ધની ના હુકમની તેહમા હીકા યત
આવી છે એક ગુનીથી તે સાંહમલ છે હીકમત ની રીવાયત
જંગલમાં એકરાત વાંદરા ઓને લાગીથી થંદ નીહાયત
આગ્યો પકરીને સીલ ગાવા લાગા લાકરા સરવે જમાઅંત
થા એક ગુની તે યે લંગુરો ને ખુબ કહયું સમજહાવી
માના નહીં અને થાકા આખીર કુંકીને ધુલ ઉરાવી

(૧૨)

ઉત્તમમા ઉત્તમ વોહ ને કહીગ્યે નુગરાનો ચાલ ન ચાલે
ઇમાનમા એહવા ઘોચાએ દીલથી ડુંગર હાલે તુ હાલે
જાનને માલ કરીને તસદદુક ગુરના બોલ જે પાલે
નસના ધની જે હોયે મુરબ્બી તેહની તરફ દીલવાલે
આપ ખુદી જે કરીને ધનીના હાથાને મુકસે જગમા
કાચબો આગે હલાક થયો તેહવું વોહ પરસે નરગમાં

(૧૩)

એક તલાબમાં બત્તત કાચબો બેવે નો વહાં થો વાસો
મુદદત થઇ વોહ તલાબમાં તેહને રેહતા થયો સંપત ઘેરો
ગરમીનો હંગામ આવો તીવારે તાલાબ ગરમી થી સુકો
બત્તટ જ્યારે ઉરવાને લાગી કાચબો ત્યારે જોઇ રોયો
બત્તટ યે રહેમ કરીને કહ્યું એમ તતબીર તારી કરીસું
લાકરી વચ્ચે વલગ તું મોનાથી લાકરી લઇને ઉરીસું

(૧૪)

લાકરી લઇને ઉરા બેવે બત્તટ કાચબો વચ્ચે લગારી
કાચબો ઉરતો જોઇ અંજબ થઇ બોલા સરવે નર નારી
લોગનો શોર સુનીને દરો વોહ સુલહફા અહમદ અનારી
આહુંઝો પરો જોઇ લોગને મોહથી તેહમાથી ઉબજી ખુવારી
આહુંઝો પઢી મોનાથી લાકરી નીકલી ત્યારે ગીરો વોહઝમીં પર
કરસે ખુદી જે મુરબ્બીને મુકી હાલ છે તેહનો આ આખીર

(૧૫)

ખાવીન્દ મહોર કરીને મશાઇખ યાકે મલ્લા જે માંદી
રૂતબાને મુજબ બહાર છે બમનો રાઇય્યત થી થારી ખાંદી
વાજીબ છે ત્યારે આપતો પેહલા બંદ સીયા સત નો બાંધી
ફાતા જે હોએતારા કપરા ખુદાની બીકના તેહને તું સાંધી
મસજીદમાં હોએ ઇમામ તો હોએ મસજીદમાં પહેલો તું આવે
લોગને કેહવાની હાજત તુંને સું સીરત તારી બુલાવે

(૧૬)

તેમ કરતા ગર કેહવું પરેતો વાલીને કેહવું પરે છે
હરગીઝ નતોરી કોઇથી મુરૂવ્વત યેથી મહોબ્બત મરે છે
જેવો મનખ તેવી તઆંઝીમ દઇયે દાયા યેકામ કરે છે
વાત કરે ગર એહવી કરે કે હીરદામાં મોતી જરે છે
ફોકું ખુદાએ કરો હોએ તો કરજે દુન થી એહવી ભલાઇ
લોહને ચમક પાન ખીંચે છે જેમ કઇ ખીચ દીલોને એ ભાઇ

(૧૭)

દાઇ છે મસજીદ ને મસજીદ છે દાઇ જેલતા ભવી બજા છે
આ હીરમાં બેવે જુદા છે વલેકીન બાટીનમાં બેવે મીલા છે
મસજીદ છે જુસ્સા ને જીવ છે દાઇ જુસ્સામાં જીવ સદા છે
તેહ કીંક યે બેવે ઘર છે ખુદાના બેવે માંઉતરા ખુદા છે
મસજીદ છે સીપને દાઇ છે મોતી સીપથી મોતી નીકાલો
સીપવના જે સોદસે મોતી જવાંરો અમ થો તે ગાલો

(૧૮)

મસજીદમાં પાંચ વ ત પરવા આવું યેછે ઇંબાદ આઅંલા
બીજી ઇંબાદત છે તેથી ઉતરતી સરવે કુતુબ એમ બોલા
મસજીદ નથી પણ હકીકતમા પોતે અંબદેઅંલી છે આઅંલા
સાંચા મોહીબ હશે અંબદેઅંલીના આવસે મસજીદમા પહેલા
મસજીદની તઓઝીમ અંબદેઅંલીના તાઝીમ પર છે દલાલત
મસજીદનું આવું જે મુકસે દાઇમ ખામછે તેહનીવલા યત

(૧૯)

વકંત નમાઝના પાંચ છે તેહમા ઝોહારનો વકત છે ભારી
ઝોહારના વકંતમાં અરશથી રબયે પેહલે નમાઝ ઉતારી
ઝોહારની પેહલી નમાઝને પોતે ખાતીમનબીયે ગુઝારી
છે યે નમાઝ ઇશારત નબીપર જેહની બુરાક સવારી
કોનસો રૂટબો બુલંદ છે બતાવો દુનયામાં ખાતીમનબી પર
પાંચ નમાઝ ફરઝ છે વલે કીન અશરફ છે ઝોહાર મુકંરરર

(૨૦)

બીહારી જ્યારે નમે છે સુરજ આશં તેવારે હલે છે
સરવે ગુનેહ ગાર બંદા ની ઊપર રહેમત રબની વલે છે
આકાશ સાતેના બારના સાતે હુકમ ખુદાથી ખુલે છે
થંડા પવન તે વકત પરયાશે કુદરતથી ગૈબી ચળે છે
માંગ દુઆ તે વકત ખુદા કુન સરવે કુબુલ દુઆ છે
નીસફીલલૈલ થી ઝીયાદા ફઝલમા વકતે ઝવાલ બના છે

(૨૧)

સીફફીન ને દીન શૈરે ખુદા પોતે એક લડાઈ ને દરમયાં
જંગ ગરમ થો તે વકંત ઝવાલને દેખી રહ્યા થા પહેલવાં
અરઝ અંદીબીન હાતીમ યે કીદીએ મારાં મુશ કીલઆશાં
સુરજ ને દેખાનો વકંત નથી આતીશોના વરસે છે બારાં
બોલા વસી ત્યારે વકંતે ઝવાલને વાસ્તે જંગ કરૂં છું
વકંત ઝવાલને મુકીશ કેમ હું તારોથી ના હું ડરૂં છું

(૨૨)

માલ ઝકાત છે માલ ખુદા નો જે હોય મુકા ખુદાના
તેહના કંદમ તલે મુકીને લઇયે તેહની દુઆઅંના ખઝાના
જે કોઇ ઝકાતની કરસે ખયાનત તેહના ન થોર થીકાના
માલતો જાસે ને પાપ તો થાસે તેહના તોકં ગલાના
પુરી ઝકાત જે આપસે તેહની પુરી નમાઝ લીખાસે
કરસે તફાઉત ઝકાતમા જે કોઇ તેહના અંમલ સબજાસે

(૨૩)

દોલત તુને ગર આપી ખુદાયે તુંયે ઝકાત ન આપી
માલ રહ્યો તારા કંબઝામાં તેહને જોજે ફીકરથી એ પાપી
માલ હરામ છે થાસે સીતાબીથી ગોયા છુરા અને રાપી
દોલત તારી કપાસે યેથી હાતથી તુંયે કાપી
દુનયાથી લેજે ધરમની સરો કોઇ દેખા કે રાજા રઐય્યત
તોબા ધરમ મુકી દુનયાને લીદી સમજતું એહમા છે લાઆનત

(૨૪)

હુંમરજે ગઇતે ગઇ હોય છે બાકી હુંમર તે સંભાલો
તૌબાના પાનીથી જીવના બીલકુલ અંબના મેલ નીકાલો
પરવર દીગારની બીકની આગથી શહેવતના બીજને બાલો
ઇબરતથી ગફલત નોકાટ ઘસીને તકંવાથી દીલને ઉજાલો
પીને શરાબ ગુરીરીનો મતતું ગીબતની છાકમાં આવે
અપની જેબમાં જોતો રેહજે સુંતુને લોગ બતાવે

(૨૫)

કોઈપર ઝબાંથી ટઅન કરે મત કરતુત અપનાતું જોજે
આપના ગુનાની સીયાહીને હરદમ આંસુના પાનીથી ધોજે
હુંલમો અંમલને કરીને કમાઇ ખોટ કંદીમીનું ખોજે
હંસવાના ધારા હતા તે ગયા હોય ગરપનના ધારા મારોજે
એકસીર આંઝમ છે નમસું ખુદામાં તે એકસીર લગારે

રૂહાની આલમનું કંચન તું કરજે તાંબાની ઝાત અનારી

(૨૬)

મછી હલાલ છે કયારે કે જ્યારે બિસ્મીલ્લાતે પર પઢાસે
બીસમીલ્લા જ્યારે પઢાસે ને તે પર ત્યારે મુરદાર થાસે
વન બીસલ્લા બોલેલી મછી મુમીન થઇને ખાસે
ઢેર જે મુરદાર ખાયે છે તેહની ખોલીમા કોઇ દીન જાસે
મુરદાર ખાઇને કાયાતું પાકને મત નાપાક બનાવે
સોનાના વાસણમાં જેમ કોઇ એહમક લોહની મેખ જરાવે

(૨૭)

પારકી અસતરી જોવાથી દરજે યે છે બબા ષતનો પાયો
જોવાથી આંખમાં ખીલાને જરજે જો હોએ અસીલનો જાયો
આગે થયુ તેથી તોબાતું કરજે જાન જે મોત આ આયો
કહે જે નસીહત ખાતીરમાં ધરજે તેહકીકે લાભ કમાયો
ગૈરજો દેખે છે તારા હરમને રીસ તુંને સું ચઢે છે
ગૈરની બૈરોને ઝાહીર બાતીન દેખવા કેમ તું મરે છે

(૨૮)

બૈરો ખુદાયે કરા તેહને દાઇમ ઝીંદગી પરદા માં રેહવું
તેહને હરામ છે ઘરની ઉંમરથી સમલા નીચે ઉતરવું
ઝેવર સારીને કરમેઝી ખેસને ઓરીને રસતા માચલવું
બેપરદે થઇ ગેલ કરીને અજનબી મરદોને જોવું
સેરીમાં લોગો વો બૈરો ઉપર આંખોથી મારે ન ઝારા
ફીસકોં ફૂજુરના યહાંથી ઉથ્થે છે હરએકના દીલમા ગુબારા

(૨૯)

પાપ અંઝીમા છે વોહ બૈરોને જે બે પરદા નીકલસે
આગ સઝા છે વોહ બૈરોને સેરીમા ગૈરને મલસે
જોઇને તેહના ગેહનાને કપરા મરદોના જીવ ફીસલસે
દીલમા હરએક ઇનસાનકુ દેખી સેહવતના જોસ ઉબલસે

રસતામા આવીને વોહ બૈરોનો શૈટાન ફીરો પકરસે
યેરીતે રોઝ નીકલતા નીકલતા એક દીન પાપમાં પડસે

(૩૦)

બૈરોને માથેછેટાઅત મરદનીજે કોઇમરદને રૂજહાવે
તાઅંત જે આવી છે શરએં નબીમાં ટાઅંત તેહવી બજાવે
જીવ બરાબર રાખે અમાનત તીલની કંદર ન ખીસાવે
હોય ખુશી જો મરદની તો તેહમા પોતાના ખુવેશ તજાવે
યેરીતે ખીદમત કરે જે મરદની ફીરદોસ તેહના છે વાસા
તેહની શફાઅંતથી થાસે હશરમાં તેહના કુટમના ખુલાસા

(૩૧)

થા એકનબીના ઝમાનમાં બૈરો તેહના મારદની વસીય્યત
તેહને હતીકે ન જાજે તું ઘરથી મીલવાને ખુવેશો કરાબત
બૈરોના બાપ યે કેહલાયુ દીકરી મારો આખરી હાલત
દેખવાં આવીને આખરી દેખો પોતાના બાપની સુરત
બૈરોએ ત્યારે પુછાયું નબીને બોલાનબી તે સાઅંત
તારા મરદનો હુકમ હોયે તે કરતું તેહમા તુને છે સઆંદત

(૩૨)

દીકરીયે ટાઅંત મરદની કરીને બાપને ઘર ન પધારા
બાપનો આખીર દમ થઈ રહયા થા દુનયા ફના થીસી ધારા
દીકરીયે બાપના હકેમાં કીદા નેક દુઆંના ઈશારા
હુર મતથી દીકરીના બાપને રબયે બખશા ખુલદના કેયારા
ત્યારે નબી યે કેહલાયું બૈરોને તારી નેકદુઆંથી
ખુલ્દના કેયારામાં બાપ છે તારા જઇને મીલા છે ખુદાથી

(૩૩)

આજની રાત વોરાત છે તેહમા સુરજ દીનના અનવર
નામ હુમાયું ને યુસુફ છે જેહનો મહોર દયાના સમંદર

નજ મુલહુદા છે ખીતાબ મુઅલ્લા મલક કરમના સીકંદર
ગુમ થઇ આસેંહસાર થી પોતે ફીરદોસ કીદી મુનવ્વર
યહાંથી સીધારાથા આજ વો સરવર યહાં કુંન ગમની તુરડાછે
આજ જનાયા છે ખુલ્દ બરીંમા વહાં કુન સાલગીરાહ છે

(૩૪)

ધુમ છે જંનતમાં આજની રાતે આજ ખુશીનો છેદારો
નુરના કંદીલ નુરના દીવા નુરનો છે ચમકારો
હુરૂલ ઐંન મલા એકતો ને સરતે બરસતે કંટારો
સુરજ ચાંદ સીતારાને લઇને ગુનચામાં કુંદસી હઝારો
યુસુફ શેહપર ખુલદબરીંમાં સરવે નીસાર કરે છે
આજની રાત ગીરોહ સાલીનો તાઝા બહાર કરે છે

(૩૫)

ઇલહામથી દેખી સેકુલહુદા યે જંનતની કહીતે હકીંકત
તાઇદથી જોઇ આજની રાતે કુદસી તજમ્મુલની સુરત
તેહના નમુનાની ઉપર સંવારી આપયે બીજુ આજન્નત
તેહમા છે યુસુફની એહમા છે પોતે હુબહુ એક છેનીસબત
તીયાં છે મલાઇકને મુમીનો યહાં છે બેવે એકકીંસમ છે
ઇલહાન યુસુરી મધેના વહાન છે યહાં કુન તેહની રસમ છે

(૩૬)

યુસુફ મીસરીની સાન છે ઉંચી એહમા જે કહુ તે રવા છે
નજમુલ હુદાની બુઝરગી બુલંદથી આસમાં સાતે ઝુકા છે
બંદા ખુદાના હતા યે વલેકીન બંદાઓના યે ખુદા છે
દરયા છે જેહના ફેઝનો ટીપો કોષર જેહને અંટા છે
જુમલા સીતારા છે જેહની મુબારીક કોસની યારો હુવાલી
અંરશને કુરશી બરાબર જેહના રૂતબાકંદીમથી આંલી

(૩૭)

દાએ ઝકીયા ચમને ખુબીના યે સે ચમન ના હઝારા

બદરૂલ હુદાની અંગુથીના હીરાથા યે ખુદાના સંવારા
ન રવા સફીના થા સીપના મોતી બુરજ શીયમના સીતારા
કુંદસી સીફતના વખાનના દરયા તેહના ન આવે કીનારા
યુસુફ સરીખા માના રહેમથી ફરઝંદ કોઇ ન જના સે
દુનયાના બાઝુમા નજ મુલહુદાસા ગોહરના હરગીઝ જરા સે

(૩૮)

દુશમનને દોસ મુવાફીકં છે બેવે જેહના ફજલની ઝીકરમાં
દુનયામાં આવાને દુનયા નદેખી દુનયાથી હલકી નઝરમા
ઝીનદા કરે છે બશરને કબરથી ગોયા ખીઝર છે કુંબરમાં
એહવા બશરની જુદાઇને શોઅંલા સીલગે છે સબના જીગરમાં
એક આંખ રોએ છે યાદ કરી એમ કહાં છે વો યુસુફષાની
બીજી આંખ હસે છે દેખી સેકુલહુદા એહના જાની

(૩૯)

અંબદેઅંલીનું ફઝલ સું સુનાઉં તીકા છે સીસ ફઝલના
વેહદત ચમકે છે મુખરાઉપર નુર છે ઇંલમો અંમલમાં
એહલે બસીરતના આંખના શુરમાં ચૈન છે એહલે અકલના
ઇંલમના લોગોના પુરા કંદરદાન છે યે તરાઝુ અંદલના
મૈદાન ઇંલમના શૈરેબબર નર કોઇ મુકાંબીલ ન આવે
ઉંકદા કુશામા એહની સરીખી કોઇ રસાઇ ન લાવે

(૪૦)

આરસી છે યે સુરત રબની એહમા ખુદાની છે સુરત
તકવાની માટીના આદમી છે યેરૂહ છે એહમા ફઝી લત
ચેહરા ઉપર છે કરમની નીશાની ખાલી છે મોનામા મુરવ્વત
રેહમતની લેહર છે આંખોમાં જેહની પરવરી ગીરવા તબીઅંત
ઇલહામનો છે હાર ગલામા તાઇદ તાજ છે માથે
ઇકબાલ છે મમલુક અસલ થી કુંદસીયો સાથે તે સાથે

(૪૧)

નસ છે ઇમામી પાયો જેહનો સીરત છે તે પર ઇંમારત
ઓતારમા જેહને કેહછે ફરીશતા જોઇને લોગો સબાહત
તોહીદના ઉસતાદ છે યકતા ફીકેહમા બસ છે. કમાલત
મુસહફના દરયાથી કારે છે મોતી યે છે મેહેઝ ઇંનાયત
નુરે હીદાયતથી ગુમરા હોને આપ યે રસતે લગારા
બેહરે હયુલાથી ડુબા હુવા ને સાહબ યે પાર ઉતારા

(૪૨)

સાહેબને નજ મુલ હુદાયે પેછાના તેહવા ન કોઇ પેછાને
પોતાથી ઝીયાદા સમજતા થા તેહને જાને છે જે કોઇ જાને
આપમા કેહતાથા જે જે બશારત યુસુફ હર હર થીકા ને
મુબલગને પોંહુચી બશારત સરવે જેમ તીર પોંહુચે નીશાને
તાકંત કહાં છે બશરમાં જે મુખથી આપ ની શાન બરાવે
મઝમુન મદેહના બૈતના અંદર ઝીકર કરે ને સુનાવે

(૪૩)

વાલી થઇ તમેં દીન હુદાના દીનને આબાદ કીદા
સેકુલ હુદાના લકંબના મુનાફીકું કુફરને બરબાદ કીદા
તાલીબને આપીને ખુવાહીસને મુજબ ફૈઝને ઇમદાદ કીદા
જેહલના કૈંદીને સું સું ઇનાયત બખશીને આઝાદ કીદા
રોઝ બરોઝ ઝુહુરમા આવે છે સાહબની શાન મોઅંલ્લા
દેખી તે કહે છે અંજબ આ ઇનાયત સરવેને કીદા મુજલ્લા

(૪૪)

તેહમા ખુશુસ આ મસજીદ બનાવી કયાંબા શરીફાની સાની
એહવી બની નહી ન બનસે ઝમીનપર તેહકીંક કોઇ મુબાની
આપના આ એઅં બાઝ અંઝીમની રેહશે હમેશા નીશાની
બાકી યે રેહશે ખુદાઇ તીયાંલઅ એહને સીવાછે તે ફાની
જેવા છો મુમતાઝ આપ બશરમાં મસજીદ આ તેહવી બની છે
સાહીબમાં ખુબી છે બેહદ તેહવી મસજીદમાં ખુબી ઘની છે

(૪૫)

એકુલ દુઆંતોના ખાનના નીલમ એ મુસ તજાબ દુઆંના
યુસુફ મીસરીના ભાઇ ને હમદમ ઝેબ ઇમામ હુદાના
આલે નબીના રૂસતમ પહેલવાન મોત એ એહલે જફાના
ગરદીશ ઝદા કુલ લોગોના મરહમ મહેરબાન એહલે વલાના
સાદકેઅલી આદાબ બજાવી અરઝ કરે છે એ સરવર
ખીદમત એહુની કુબુલમાં આવે એસૈફ આલે પયમ્બર

નસીહત ૨૪ મી

(૧)

જીસમા નીચત છે જહાં લગ જે પર આલમે દુનયામા તે ગીનાસે
ખારીજ છે જે કોઇ જીસમા નીયતથી આલમે રૂહાની વો કહેવાસે
ઉતરા છે જે ઓતાર જીસમમાં દરજે બદરજે ઇનસાન થાસે
ઇનસાન થઇ જે ફેઅલો ને કરસે જીવનો તેહવો ઘાત ઘડાસે
મોતીના માનીંદ સીપ જીસમથી કઇ કઇ જીવ બનીને નીકલસે
કોઇ તો નીકલસે કાકરા જેવા આખીર આગમા જઇને તે જલસે

(૨)

મુખતારીયત છે. કુલ આદમી નેઆઅમાલ કરવામાં ભુંદા ભલાની
તાઅસીર થાસે મુખતા રીયતથી સોહબત ભલાની સોહબત બુરાની
લેકીન સવાબીક મુવાફીક થાસે તાૈફીક હર આદમીમાં ખુદાની
ઝીંદગી ફાનીના અંદર વાહલા પેદા તું કર ઝીંદગાની બકાની
મુખતારીયતનો નુર બુઝીને મજ બુરીયતનો અંધાર થાસે
કફસ જીસમથી જ્યારે ઉરીને જીવ પરીનદાની માનંદ જાસે

(૩)

પૈદા ખુદાયે કીદો અદમથી પૈદા કુનીન્દાની દીલમાં ચીતરજે
તોહીદમાં જે પેહલે થયા વો ઇકરાર તેહની સખા કંતનો કરજે
બાકી ઉમર હોય તારી વહાંલગ ઉસતાદ પાસે ઇલમ જઇ પઢજે

સરવે હુંલમ છે ખુબ વલેકીન ફીકેં હની અંદર ધેયાન તું ધરજે
અવ્વલ દાઅઆંઇમ દીનના સાતે તેહને સમજ જે નક્ક રીને
એહમા તગાં કુલ જાઇઝ નથી ખુબ તસવ્વુર લેજે પછીને

(૪)

સાતે દઅઆં ઇમના જુમલામાં હીરદે લીખજે પેહલે તહારત
થાજે નમાજી તાકે રહે નહી કપરામાં ને બદનમાં નજાસત
કાફીર દરઝી સીવે છે કપરૂં હલકું યા ભારી હોજો નીહાયત
તેહને નમાઝી કીધા વના મત પહેરજે છે યે નમાઝની આફત
કોરો મસાલ્લો કોરી તોપી પેહરન કોરૂ નમાઝની અંદર.
નાદાન કીતલા પહેને છે અહમક ઝાએ છે તેહની નમાઝ સરાસર

(૫)

કેહછે વોહ લોગો નાદાન યારો પાનીથી કોરૂં કપરૂ બીગર સે
કપરૂ છે ચઢતુ તેહની નઝરમાં કપરાથી પરવરદીગાર ઉતરસે
એહવી તસવ્વુર રાખીને મનમાં પઢસે નમાઝતે પાછી જે પરસે
આકીંલ હસે તે સમજીને મનમાં કોરા કપરા નમાઝી જે કરસે
વાત સુનીને મનઝુર કરજે યે છે કુતુબમાં ઇમામી ઝબાની
જીબરાઇલ લાયા વહી નબીપર તેહના ઝમનમાં પેહલે લીખાની

(૬)

બઆંદ તહારત બીજો દઆંઇમ પાંચે ફરઝની નમાઝ છે જાણો
યેથી નથી કોઈ બંદગી મોહતી યે છે હુંબાદતનો તાણો ને વાણો
જે કોઇ અદા યે પાંચે ગુઝારે તેહકીંકે છે યે બંદા ખુદાનો
હુંઝર નથી યે મુકામાં કેહને મુકસે જે કોઇ તે કાફીર ગીનાનો
બે આરામી હોએ નીપત તે વકત થયો હોએ તો વકત ગુઝારે
પાનીમા ગર કોઈ ડુબતો હોયે તો તોભી પઢે તે નમાઝ ઇશારે

(૭)

સીફ્ફીનમાં જોશેરે ખુદાની સીરત તેથી લેજે તુ હુંબરત

ચાલીસ દીન લગ રહી ચે લડાઈ તેહમાં હુરેર નાદીનની છે શોહરત
મઆંવચા ઉપર ટુટા અલીના અસહાબ તે દીન જુમલા બશીદદત
તનુર ગરમ થયુ શુ જંગનું થઈ ગઈ ગોયા હશરની સુરત
આશીદદત ના અરસાની અંદર પોતે વસીચે નમાઝ ગુઝારી
જીતલી રકા અંત થઇ તે બરાબર તકબીરા ને કહયા લલકારી

(૮)

ઇતલી પરેઝી કરવી છે વાજીબ મુમીન ઉપર નમાઝની અંદર
કોઇ મુસલ્લી ખુંખારે જો ભાંગે છે ચેથી નમાઝ સરાસર
પોંહચી કપરૂ ઘેરૂને મોતુ ખુબ તુ ધાપજે ઓરત દીલબર
જાની અજાની ઓરત દીખાસે વાલવી પઢસે નમાઝ મુકંરરર
દરયા કાંથે વીસતરો વના જે નીકલે બશર વહાં ભાંગે જીવારે
હાતથી ઓરત ધાપીને અપની બેથા પઢે તે નમાઝ ઇશારે

(૯)

સાત દઆં ઇમ અંદર યારો તરજે ઝકાત દઆંઇમ ભારી
ખાલીકીં હકીં છે મખલુકં ઉપર પુરી અદા યે કરજે વીચારી
એહમાં ખયાનત કરસે અગર તો જાસે ખુદા કુન આબરૂ તારી
યેછે ખુદાનો માલ અમાનત વેહવાર રાખ ખુદાનો સંવારી
ખાસે અમાનત જે યે ખુદાની વેહવાર ખાલીકને ફેરેથી ખોસે
કોઇ ઝમાના ના હાતની અંદર ભીકના વાસન લઇ લઈ રોસે

(૧૦)

જેમ સજદાનો બાબ રૂકુ છે થઇને રકુમાં સજદો કરાસે
જે કોઇ રૂકુને મુકસે તેહને હરચંદ નમાઝ ન સઝદો ગીનાસે
સઝદાને માનીંદ પાચે ફરઝમાં તેહનુ બારનું ઝકાત કેહવાસે
હકં અલ્લાહનો આપીને પુરી પઢસે નમાઝ કુબુલતો થાસે
કાનમાં ગુઝરી વોહલોગોને દોડે નમાઝને ખાતીર પેહલા
હકંકુલ્લાહને વાર વીના કઈ ચઢસે નહીં કઇ નમાઝના વેલા

(૧૧)

કાન ધરીને સ્હામળો લોગો આવી નબીના વસીથી રીવાયત
ફરમાયુ છે એમ મુરતઝા યે આવસે જ્યારે રોઝે કંયામત
જેયે ઝકાત ને આપી નહી હોયે સાંપને લઇ તેહનો માલ શબાહત
ગરદનનો તેહનો તોકં થઇને કુંકસે ઝેહરો લોની આફત
અહમકી બેહદ છે વોહબશરની આપ મરે કોઇને વારીષ કરીને
મરવા પછી જે ગુઝરે તે ખમસે દીલમાં હાએ નઆંરો ભરીને

(૧૨)

તરતીબ ચોથી છે રોઝાની દીનના સાતે દઆ ઈમ અંદર
માહેમોહર રમથી યે મહીનો નવમો નામ છે રમઝાન અઝહર
જે કોઇ એહનાં રોઝાને કરસે પાપથી જુમલા થાસે મુટાહહર
ફરમાયું હઝરત આન સરવરયે રોઝા છે આગની ઢાલ મુકર્રરર
જે કઇ શરત છે રોઝાની સરવે તે જે બજાવીને રોઝા કરસે
નહના ને મોહના તેહના ગુના સબ પાંત જહરે છે તે રીતે જહરસે

(૧૩)

પાબીત ખબરમાં આવી છે એમ અસનાદ આઇમ્મતથી એ બીરાદર
આખરી દીનમાં શાબાન અંદર મુસતફા આવી મીંમબર ઉપર
ખુટબો પઢીને બોલા એ લોગો નઝદીક આયો છે મહીનો અકબર
યે મહીનામાં રાત છે એહવી અલફ ૧૦૦૦) મહીનાથી યે છે બેહતર
રાત કંદરની એહને સીવા કોઇ મહીના થઇ નહીં મુકંદદ યારો
યે બાઇસથી રમઝાન મુકરદ છે સબ મહીનાની અંદર તારો

(૧૪)

યે મહીનાનુ અહવું ફઝલ છે જે કોઇ કરે એહમાં ખૈરની ખસલત
તેહની જઝા છે યે સુરતથી ફરઝની થાસે તેહની ફઝીલત
એહમાં જે કોઇ પઢસે ફરઝ ને સીત્તેર તેહના લીખાસે ફરીઝત
પાપી હસે જે આખી હુંમરનો એહમા પવીત્ર થાસે ઝરૂરત

શુકર ખુદાનો લીખ લીખ યારો એહવા મહીના આવી પહોંચ્યા
મગફુર એહમા થાસે નહી જે દુર છે રબની રેહમતથી બરજા

(૧૫)

પરહેઝકરજો યે મહીનામાં નહી તો છે રોઝાની બાતીલ મેહનત
રોઝા કરાવો સબ અંગવાને ફાર્તમા ઝેહરાની આછે નસીહત
ખાવુ ને પીવુ બૈરોને મીલવુ એહનાદીનોમાં અઝફએ શેહવત
તીને રવા નહી યે મહીનામાં એહવી અંજુમ મહીનાની હુરમત
જાનીને જે કરસે છે તે પર એક ગુલામનુ આઝાદ કરવુ
આઝાદગીની નહીં હોએ સકતતો છે બે મહીનાના રોઝા કરવુ

(૧૬)

બે મહીનાના રોઝા થઈ ન સકે તો અલબત્તા મીસકીન સાથ જમારે
રોઝાની ખાદી પાપ થયુ તે કફ્ફારત આપી મંજાસે તારે
હુશયાર થાજે સહામલી વહલા રોઝાની હુરમત મતતુ વીસારે
દાતન નીલો કરવાથી દરજે મતતુ ગલે એહનો ઝોકું ઉતારે
નહાવાની હાજત હોયે તો જલદી નહાઇ નમાઝ સંભાળી લેજે
રમઝાનના ગરરોઝા ગયા હોયે ઝીલ હીજજામા તેહ ને વાલી લેજે

(૧૭)

દીનના સાતે અરકાન અંદર પાંચમો દરજો હજનો છેબરજા
મરદને બૈરો પર છે તે વાજીબહજભી ફ્ઝલમાં મુફરદ છેએકતા
માના રહેમથી જેહવો જનાયો તેહવો તું થાસે હરમથી નીકલતા
શક તું નલાવીસ ગુફ્રાન અંદર મગરીબ પછી અરફાથી ઉતરતા
વસઅંત ને તાકંત હોય તો હરગીઝ એહમા કસલ મંદ કોઇ ન થાજો
દેખવા સારૂં બેત ખુદાના આંખોની પલકોથી ચલતા જાજો

(૧૮)

ઇલહામ સુબહાન થાએ જે કોઇ હજ તરફ ગરરૂખને ફીરાવે
વાજીબ છે તે પર પહેલે નીકલતા હીરદામાં નીય્યત રબની ચીતારે

પહોંચે જીવારે તે અંરસામાં એહરામ બાંધી તવાફ બજાવે
હજના મનાસીક સરવે કરીને મમસુલ એહના દીલમાં જબાવે
અંરફાત થઇ સબ ઉતરી ને સાંજે મુઝદલફા જઇ વાસા કરજો
રાત જો ગુઝરે આખીર સુલુસલગ તોભી અદા વહાં મગરીબ પઢજો

(૧૯)

હજને બઅંાદ અઝ છત્તો દઅંાઇમ નામ છે તેહનું જીહાદ જે રોશન
ચેબે કીંસમ છે અસગરને અકબર સહામલ તો બેવે કીંસમ મનમોહન
આયા નબી એક જંગ કરીને ફતેહ કરીને મારીને દુશમન
બોલા વલા છે અસગરથી અપને અકબર જીહાદ કરીસે દીન દીન
ત્યારે નબીને પુછુ સરો યે અકબર જીહાદ છે શું એ પયમ્બર
બોલા નબીકે શેહવા નીયત ને મકંતુલ કરવુ જીહાદ છે અકબર

(૨૦)

જીવની શેહવત મારવી યારો યે છે કથન દુસવાર નીહાયત
માલુમ છે કે અસહાબ સરવે કરતાથા બેહદ જંગમાં સુજાઅંત
ગુઝરા મહમદ યહાંથી તીવારે સબને તલબ થઇ દીલમાં રીયાસત
મુકી અંલીને યે બાઇસથી થઇ ગઇ સકી ફામાં એક જમાઅંત
હઝરત યે કીધો હાતને લાબો સબયે મીલી બેઅંતને લેવારો
જંગ કરતાથા ઝાહીર ખાતીર શેહવાની જીવને કોઇ નમારો

(૨૧)

ગાંઇબ છે હમના વકતના સાહેબ તેથી જીહાદ છે મોકુફ ઝાહીર
હીકમતની મુજીબ સાહીબ ઝમાનયે દુસમનને મુકા છે ધીલા જેવાઝીર
બાકીં જીહાદની બેકી સમોથી અકબર જીહાદ છે થાજે નકાંસીર
જીવને એહવો કરજે કંતલકે શેહવતનો આસેબ થઇ જાય બાહેર
જે કોઇ ખુદાના લોગ છે તેહના હીરદામાં હરદમ ખુદાનો છે વાસો
સેહવા નીયત થઇ તેહને મુબદદલ નાતીકો છે જુમલાં દેખો તપાસો

(૨૨)

સાત દઅંાઇમનો સાતમો છે ઓલીયા ઉલ્લાની ખાલીસ મહોબ્બત

છે યેદઆઇમ જીસમ છે ગોયા સાતમો તેહની જીવની નીસબત
સાદી*ક ફીકરથી ઇનસાનમાં જો ઇનસાનમાં યે મુજબ છે ઇબરત
જીવ છે એક જુસ્સો છે બીજો પેહલામાં વેહદતને બીજામાં કસરત
નુતફો સુલાલો અલકોને મુઝગો લેહમ ઇઝામીથી જુસ્સો અયાં છે
જુસ્સાની અંદર મજમુઅ છે જીવ અલાહીદા તીનહા છે

(૨૩)

દાનાઇ હોએ તો હીરદાના દામનમા ખેરખુવાહીના ફુલ ભરીલે
મરદમ મુનસીફ હોય તો જીગરના બાઝુમાં લાઅલ હુકમના જરીલે
ઇફ્કારના હાથોથી તું વાહલા ઇલમના ફુલ મોતીયોની લરીલે
અકલના કબજામાં જે ન આવે તે તકરાર કરીને ફીરીલે
જ્યારે કઝાની વાંકી નઝરથી મય્યતનું થસે તખતા ની ઉપર
વાલીને વીંતીલગ સબલેસે નહી લઇ શકે આ હકીકી ઝેવર

(૨૪)

મકસુદ છે આતમ બીયાથી એમ આંખ અકલ ની દેખ નઝર કર
નાલાયકી* બીલ જુમલા છે અપની કુદરત યે કીદા છે તેશાન બેપર
માથાથી પગલગ એબ ભરા છે પાપોની ગીનતી છેરીતે બરાબર
મગરૂરી બાકી* છે જે કઇ અસલથી ઝરા નઝરનથી એબના ઉપર
ઇતલી નકાઇસ સાથ ખુદાની સું સું નવા જીસ છે પાર ન આવે
અકસા ગરઝ છે વો ખાલીકને જે કોઇ ગરા છે તેહને છુરાવે

(૨૫)

અપના તદારૂક વાસતે રબયે રેહમત કરીને રેહમત ઉતારા
યાને નુબુવ્વતનો ખોલઅંન ભેજાનબી વોહ હકના સવાંરા
નામ હુમાયુન જેહનુ મોહમ્મદ સુરજ નીમત થઇ અંધારફારા
પરથમ પેહલા બુતને ગીરાવી તોહીદના લઇ રસતે લગારા
સબને છુરાવી કુફરના બંદથી ઇસલામ અંદર દાખીલ કીદા
થાબુત પરીસતોતે સરવેને રબની ઇબાદતમા સામીલ કીદા

(૨૬)

સરવે નમાઝી લોગોને દુનયા લાખે નમાઝ પઢાવી ઇમામત
અગનીયાઓથી લઈને ઝકાતો કરતા ટહારતને માલ ઝીયાદા
મુસતગફિર થઇ અહલે ગુનાની આવતી આપની પાસે જમાઅંત
બખશાઆવતા સબના ગુનાને સબના હકમાં કરીને સફાઅંત
દુનયાના અંદર દુનયાના લોગોને યે અંઝાબથી દાઈમ અમન થા
ધરતીની ઉપરટાહા મહમ્મદ લાહુતી બાંગ ના સબઝે ચમનથા

(૨૭)

જેયારે સીધારા આદુનયાથી વોહદુનયાના ઝેબને ઝીનત
સરવે ખસાઈસ મઝકુરથઇ તે સોપી અંલીને ઇલ્લા નુબુવત
બખસી અંલીયે તે ખુબીયે.ને અહની નસલને થયા જે અઇમ્મત
રૂતબો વસા યનો થો ઉંચો ફરમાવી જ્યારે વસીયે રેહલત
થઇ મુતવારીસ બુઝરગી તૈયબ ઇમામની અઝરૂ એ હુજ્જત
તકરીર કહી તે ઝાહીર જલીછે અઝહર મીનશસમસ યે હકીકંત

નસીહત ૨૫ મી

ફના છે સેંહસાર આદનીનો તું આશનાઇ ન કર ફનાની
થયા જે કોઇ આશના ફનાના નીધાન આખીર થયા તે ફાની
બકાંની ખુવાહીશ જોહોયે તો સાહમલ આ ઇબતીદા વાત છેબકાંની
ઉંમર જે ગઇ તેગઈ હવેથી લુગામ ખેચીને તુંહવાની
ખુદાની નીત બંદગી મા રહેજે સંભાલજે તું ખસયે ખુદાની

(૨)

અંકલની આંખો ઉપર એ વાહલા ફીકરની દુરબીનને લગાવી
ખુદાની ખીલકંત મા કર નઝારા અંજબ ટરાહથી નઝર ચલાવી
કરમથી કીરતાર યે સરો ખીલકંતોને લા શૈ થકી બનાવી
કરી હર એકને મીસાંલ બીજાની અપની વેહદાનીયત દેખાવી
ગરઝ છે આંલીમની ઝોજીયતથી કે સમજે તોહીદ કીબરયાની

(૩)

લગાવ હીરદાના તુ ચમન મા ખુદાની તો હીદનો કીયારો
છે નુર સુરજનો નુર તો હીદથી હકીકતનો સુન ઇશારો
હર એક કુમલાસે ફુલ લેકીન નહીંએ કુમલાએ ગુલ હઝારો
નબીયે જીબર ઇલની ઝબાની સુખન કહ્યુ છે તે કોઇ વિચારો
હર એક ઇબાદત બગૈર તોહીદ જેમ જીસમ છે વીના પરાની

(૪)

ખુદા પછી કુલ મલા ઇકતમા છે અકંલે અવ્વલની શાનભારી
વોહ પાક આલમના સરવે રૂહાનીયોમા એહની ટરાહ છે નીયારી
નીકલતા ઇબદાના ચરખથી જે યે ઝાત તોહીદને સંવારી
તીવારે થઇ વોહ કુદસની ઇંકેંશીમને તે સાહબની તાજદારી
સરોઉપર ફરઝ થઇ ઇબાદત વોહ અકંલ અવ્વલની ઇકંતીદાની

(૫)

ઉંકુલના માથે અકંલ સાની એ દેખી આ શાનની હકીકંત
ગગન ઝુકા છે ઝુકા વોહ જેમ જોઇ અંકલ અવ્વલની પાક સુરત
ઉબુદીયતની જમીલ થઇને કીદી રૂહાનીયો મા દઅંત્રત
ઉંકુલ આથે ચઢા મરા તીબ મા મેહઝ સાનીની છે યે બરકત
ગરઝ છે મારી આ કીસ્સા ગોઇમા યે કે સું થાએ છે નમાની

(૬)

હતા અપન લોગભી એલોગો તે પાક આલમના સેહન અંદર
કે જેમ મુરબ્બી ઉપર વોહ ઘુરકા તેમ વોહ ઉંકુલ ઉપર
ઉથો તે શામતથી કાલો અંધાર અપની આઝાતમા સરા સર
તીવારે બોલા ફરીશતા આંશીર વોહ મેહરે અલટાફના સમંદર
કરીને તોબા કરો તદારૂક નહીં તો જીસમા નીયત જરાની

(૭)

સરોયે તોબા બદલ કરી નીત વોહ અંકલ આશીર થકી જીહાલત
થઇ ગુરૂરીમા સુર બોલાકે નથી તોબાની હમને હાજત

તીવારે તદબીર થઇ હયુલાના કૈંદખાનાની તેજ સાઅંત
ઉતારા ઝંજીરમા જીસમને ઝબા નીયતની મીલી જમા અંત
પવનથી ઈનકારના ઉરી આગુબાર મેહનત અને બલાની

(૮)

અંજબ ખટા થઇ છે ઇબતીદામા ઝરા એ યારો ખટા વીચારો
આ જેબ ચાંપીને ઝાત પીચેને કોઇ તો આતશને આહ મારો
ખુદા તઆંલાની તે ખટા સાથે સું છે રેહમત અંઝીમ યારો
જીસમના દરમયાંથી નીકાલી દેખાયો ઇનસાનનો કીનારો
હવે જે કોઇ દુબસે તો તે પર ખુદાની લઅંનત છે બારહા

(૯)

નીપત ઇનાયત કરીને બારી યે અંબીયા ઓલીયા ઉતારા
ગીરા હયુલામાં એ સબ્બ કે દેખાવી દુબાઓને કીનારા
વોહ પાક ઝાતોને પાક રબયે તે પાક તીનત થકી સવાંરા
ગરે છે જેમ પુરમાહી તીરનાર નીકાલવા દુપતાને સારા
નહિ ઇશારા કરે એ તીરનાર પર વોહ ભર પુરમા દુબવાની

(૧૦)

આ ઇમ્મતોના હુદુદ ખાસા વગૈર સેહ સારમા બશર છે
હુંમરમા નાહાના હસે યા મોટા ઘુનાનો તે પર નકઇ અસર છે
સનદથી ખાતીમ નબીની તેહકી કં વોહ પવીત્તર બશર નશર છે
કે જેહના હીરદામા રાતને દીન થયા ગુનાહોની નીત ફીકર છે
ખતા છે કુલ મઆંફ વોહ મનખથી જે રાખેદાઇમ ફીકર ખતાની

(૧૧)

કરે જે ઇનસાન ઝીંદગીમા હરએક આઅંમાલમા સબાકત
ખુદા અને ઓલીયાની ટાઅંટ મા જાન ફશાની કરી નીહાયત
સરોબદી થાયે તેહની નેકી બદલ છે તે શખસની સઆંદત
લખીસ મેં એ માહી સીલ સીલા જે કે આવી હુંલામાઓથી રીવાયત
હર એક અખબારના કુતુબસા સનદના લોગોથી યે લીખાની

(૧૨)

જીવારે રૂખસત થઇ હરમથી હુસૈન દીલબંદ મુસ ટફાના
હુંરાકથી કરબલામા આવી કરા વોહ મઝલુમ યે થીકાના
સુનીને કુફાથી કીદી દંબને ઝીયાદ યે ફોજને રવાના
સરવે કોલાબો મલીને ઘેરા સુતમથી વોહ લર્અલફાતીમાના
શુરૂઅમા કીદુ મનઅ યકાયક ઇમામ ઉપર અનાજ પાની

(૧૩)

યઝીદી ફોજમા એક મરદ હુર કરીને થા પોતે પાક તીનટ
વીચારો મનમા કે આકરૂં સું મેં ફેઅલ છે ઝીંદગીમા લાઅનત
તજી યઝીદોની ફોજ આયા હુસૈની લશકરમા નેક ખસ લત
ઇમામના પઉં પર પઢીને કહ્યુ કે બખશોએ ગંજ રહેમત
થયા વોહ અવ્વલ શહીદ રનમા કરીને ખાવીંદ મા જા ફસાંની

(૧૪)

આહુરની બાબત સુનાવી તેહમા તું દીલથી કર ગોર એ બીરાદર
અગર બદી હુરયે કીદી પહેલા તો નેકી આખીર કરી આખુ શતર
બદી મીતાવી કરીને નેકી રહી ઝીકર હશર લગ મુતાહર
અગર ગુનાહ ગાર છે તો તોબા આહુરની કર ઇકતીદા મુકૈરર
સવાબ કરતું અઝીમ જેથી રહે ન એક પાપની નીશાની

(૧૫)

દઇને હીરદાના કાન સહામલ છે સુનવું આકોલ હક ઝુરૂરી
છે જહાંજવાની મીસલ આહુનયા નકરજે દુનયાંની તુ મજુરી
હર એક બશરની ઉપર મવક ફલછે રાતદીન મોટનો હઝુરી
જે કોઇ જનાયા તે મોત ખાતીરછે મઠવુ તીયારે સું આગરૂરી
નઆસ રાખીસ તું રાત વાહનાની ખુવાબ આજાન જે જવાની

(૧૬)

બનાવા મેહલાત તું વલેકીન અવાઝ મેહલાતથી ઉતર સે
જોઇ જનાઝા કેહવો દરે છે તે જઇ જનાઝા ઉપર તું ચઢસે

કબરની અંધારી ખાર અંદર આ કાયા મૈયત થઇને પરસે
હસે જે મીલકત ને માલ તેહમા તમામ વારીસ મલી ઝગઢસે
કેહવાસે લોગોમા જે કરો કઈ હસે તેહવા ફેઅંલની કહાની

(૧૭)

જીવારે તંગાસમા કંબરની જીસમ આમુરદાર થઇ સમાસે
જે કાઇ માટી કંબરથી નીકલી હશેતે વોહ જીસમ પર નખાસે
હઝાર કીરા મલીને તે જાગ પર આ કાયાનો લેહમ ખાસે
ઉથે છે નીત થર થરી બદનમા કંબરના આહાલને વમા સે
ન કામ આવે વહાં શફકંત તુને કોઇ ખુવેશ અકંરૂબાની

(૧૮)

મીસાલ કાગઝ છે જીવ ઇનસાન તું અંજબ સુન મકાંલ ભાઇ
બનાવી દફતર એ કાગઝ વના લખે તું ધેવરી અને સવાઇ
જીવારે એ દફતરોની દોલત ખપીને મુદદત તમામ થાઇ
તીવારે આતશમા લઇ જલાવે એ કાગઝોનો કરી હવાઇ
અંકલથી યારો છે આ હકીંકત ઉમુર દુનયાના મુન તહાની

(૧૯)

તીમજ તે કાગઝના જુઝ કરીને લખે તું કુંરઆનનો સીપારો
લીખાને બઆંદ અઝ અગરચે ગુઝરે વરસ તે કુંરઆનપર હઝારો
વરકં જુદા થાએ ગરચે સરવે તમામ મુદદત થઇથી યારો
જે કોઇ લે તે વરકંને હાતોમા ચુંબે તે પર કરી નઝારો
કે દુનયા લોંદી છે દીનની વોહ હદીસ સુંતાકે થઇ અયાંની

(૨૦)

લખે તું મત જીવના વરકં પર સીરફ આ દુનયાની દુનયાદારી
જીવારે જેમ મોટનો પકરસે તીવારે થાસે ખુવારી તારી
નબી વસીને ઇમામની કર તું દીલના પાનામા નકંશ કારી
દુઆંત હકંના થયા તે સરવેની રાખ હીરદામાં યાદગારી
તું થાએ કાયા થકી નીકલતા વોહ બાગ ફીરદોસનો મકાની

(૨૧)

ઈલમ છે સીંગાર આખીરતનો ઈલમના સીંગાર પર લુભાજે
થઈને સેવક તું સાદ ગુરનો ગોરોની ટાઅંત મા તુ ગીનાજે
અગર કરે બીજો જેહલ તારા થકી તુ તે જેહલ પર ના જાજે
ખુદાના મુકા જે હોએ મુરબ્બી તુ તહને ગીનજે કરી ખુદાજે
જે હોએ તારાથી ફોકં તેહનેથી નમજે મુકીને તુ પેશાની

(૨૨)

અગર એદીલ ચાહે ઝીંદગીમા કરે તુ ખાલીશ ખુદા પરીસતી
નકરજે ગીબત ઝબાંથી કોઈને સમજી જે ગીબતને તું ફીરફતી
સું અેબ કહારીસ ગેર લોગોના અપના સું અેબમા છે કમતી
સરો સીખામન મા આ સીખામનની બાંધ સીના ઉપર તું તખતી
કરે તે કરજે ખુદાની ખાટીર ન કરજે શૈ કઈ તું રૂરીયાની

(૨૩)

ખુઝુ તવાઝો છે કુંચી મોટાઈની જે નમસે તે થાસે મોટો
તકબ બોરીનો છે દાગ સમઝો આકોરના દાગથી ભીખોટો
હુસદના કરનારા ચેતો સરવે હુસદમા છે બે નીધાન ટોટો
કે દીન દુનયાને આખીરતમા રહયો હમેશા બશર વોહ રોટો
જગતનો ભુંદો કરીને જે કોઈ ધારસે આપના ભલાને

(૨૪)

ઇલમ અગર હોએ યા કે દોલત એ બેવે ઉપર ન કોઈ અકરો
અદબની કેંચી થકી ઝબાનને હરએક ઉપર ટઅંનથી જેકટરો
ચલન જે ચાલાથા બાપ દાદા તમેભી તેહવા ચલનને પકરો
ખુદાના દાઈ જે હોએ ઝમીનમા ખુઝુથી તે આગે નાક રગરો
છે અપની હસનાત અપના બાવાની તેહના બાવાઓની દુઆંની

(૨૫)

શરાબ ટારીને ભાંગ બોજો અફીમ જુમલા યે છે નજાસત
સમજ તમાખુ અને તમાખુની નાસ બેવે છે યે ખબાસત

ભલામા ભુંદાની સોહબતોથી થઈ છે તાસીર આ હીમાકત
તમારા બાવાને દાદા ગુઝરા બનાઓથી કોનમા યે આદત
જે લેસે દબ્બી એ નાસ ના પાકની છે તે પર લઅન ખુદાની

(૨૬)

હુદુદો અકસર સુનાવે દેખા થયા તેહમા ગંજ મક રમતના
લકબ હુમાયુન હકી મુદદીન છે હવા તે બારાન મર હમતના
છે નામ ફરખંદા અંબદે કાદીર વોહ પુર દરયા એ મઅ રીફતના
શર એ હકીકતના થાયે તકયા હુલમથા યકતા વોહફલસીફતના
બશરની હૈકલમા થા ઝમીન પર યકીન ફરીશતા વોહઆસમાની

(૨૭)

જીવારે આસૈફુદદીનની ઉપર કરીથી યુસુફ યે નસને ખુફ્યા
સુનીને બોલાથા અબદ કાદીર સફાઇ ઇખલાસના વોહ દરયા
કુસુર મારામા એકદર છે કે નથી લાએક મને યે બર જા
ખુદા તઆલા કરે મુબારીક હમારા સૈફુલહુદા ના રૂત બા
સુનાવી મજલીશના હાઝીરોને સુનીથી જે આપની ઝબાની

(૨૮)

કસમ ખુદાના મેં ખાઇ કહુ છું રહે છે એમ મારા દીલમા હરઆં
શુકર નકઇ થાએ તીલ બરાબર દુઆતોનાએ મીસલછે એહસાં
અગર નહોતા દુઆંત તો કહાંથી અપની ઈમાન થાતા ઇમકાં
ખુદાની ખીલકતને ખાનમાથી દુઆંત લોગો છે મોટીને મરજાન
છે સરવે તારા અને છે સુરજ ઇમામ તૈયબ નબીના જાની

(૨૯)

નથી મીલા અપને કોઇ નબી યાકે કોઇ વસી યાકેકોઇઆઇમ્મત
અગડ મીલાહોએ તો કહેયેહમનેમીલીહીદાયત આતેહની દોલત
મગર દુઆંતો નાહાત પરથઇ હુસુલ દીની દનીની નેઅ મત

તે વાસટે છે અઁઝીમ અપની ઉપર દુઆંતોના હકંની હુરમત
હકીʻકીʻ માતા પીતા તોયે છે કરો તમે સેવા યે પીતાની

(૩૦)

દુઆંત સરવે ના આજ સેફુલહુદાછે નાદીર ખલફ ગીરામી
બીલા નુબુવ્વત અંજબ છે એહને ખુદા તઆંલાની હમ કલામી
વહી તો મોકુફ છે વલેકીન તમામ ઇલહામ છે ઇમ મી
ઝહે સઆંદત કે થઇ એ સરવર ને મુલક ઇમાનની હુમામી
છે હકં પુરીસતી મમલીકતમા કમાલ તે દીન છે શાદ માની

(૩૧)

છે જીવ સાહીબનો અંકેલ કુલ્લીની આરસી આજીસમની દર મયાં
ગરઝ ખુદાની છો આપ તનહા અગરચે લાખે કરા છે ઇનસાં
ગોયા જલદ આપનો આકૃમછે ઝબાંહકીʻકીʻ છે હેચ્યે કુંરઆં
હમેશા સીનાના કાચપર મુન અંકસ છેઅનવાર રબની હુરઆન
અંયાંછે એ સબ્બથી અખબાર ઇબતીદાની ને ઇનતીહાની

(૩૨)

જીસમમા દાખીલ થઇને કીદા કંતઆં સરો જીસમના અંલાઇકં
ફ્રીશતા જોઇ કહે છે સાહીબની આ ખુઝ રગીથી ફાઇકં
ખુદાછો સાહીબ ઝમીનની ઉપર કહે છે યે રીતે સબખલાઇકં
કહાં છે વાદીલ મા તાબ ટાકંત કે વરસે સાહબના ફેઝમુવાફીકં
કરી સકે કહાંથી સાતે દરયા બરાબરી આપની અટાની

(૩૩)

જનાબ આંલી આ આસમાંની- કંરીબ થઇને આ ઝરરા કમતર
સુજુદ દઇને સુજુદ બઆંદ અઝકે તેહનો હરગીઝન આવે આખીર
વસીલો લઇને સરો હુદુદોની મુમીનોનો એ બંદા પરવર
અંરઝ કરે છે કરો ઇનાયત એ આલે અહમદના કીમીયા ગર
ગરીબ સાદકં અંલીના હકંમા હકીʻકીʻ ઇકસીર કીમીયાની

નસીહત ૨૬ મી

(૧)

રોઝે અવ્વલથી જે લોગની સબાકત છે અજબ
ઇબતીદાથી અપના દાઇની ઇજાબત છે અજબ
દીન હકમા જે બુઝરગોની ઇનાયત છે અજબ
ગુમરહીમા જે નજીબોની નજાબત છે અજબ
કેમના બાકી રહે નસલ વોહ લોગોની સેહ સારમા
જહાઝથા જે મરદમો દુનયાની આમજ ધારમા

(૨)

સૈફુદદીન સરવરના સરવે કી બલાગાહો પારસા
જે સીફત મટલઆ મા કહી તેહના છે વોહ સબમુદ દુઆ
દઅવતુલ હક જેથી થઇ ગુજરાત અંદર ઇબતીદા
કુફરને ખોદીને જે યે દીન ના પાયા રચ્યા
કેમ ન તેહની નસલ રેહ કેમ ન તેહના નામ રેહ
જે ખુદાના લોગો થી ઇમાન ને ઇસલામ રેહ

(૩)

દઆવતુલ ઇમાન થઇ જે ઇબતીદા ગુજરાત મા
તે ઝીકરના નુરને લે ઝેહન ના મીશ કાત મા
વાત યે ગોયા ઇબાદત છે સબ વાત મા
બે જના આયા યમનથી બંદરે ખમ્માત મા
નામ આ બેવેનુ અબદુલ્લા ને એહમદ છે અયાં
બેવે મો લઇ નો સાહમલ મુખતસર દીલથી બયાં

(૪)

તે દીનોમા સદરા જેસીંગ થા યહાંના તાજદાર
સુબએ ગુજરાત થા પાટન મા થુ તેહને કરાર
ભાર મલ જી થા વોહ રાજાના અજાઇબ કામદાર

જે ઝાતના રજપુત થા દીવાન થા વોહ નામદાર
ભારમલ જેના સબ્બથી દીનનો ચમકો છે નુર
એવે મોલઇની દઆવતનો થયો જેથી ઝુહુર

(૫)

એ વે મોલાઇના ચારો મા કંબલ ગુજરાત મા
એક મોલાઇ છે જેહુની હુંરફ શીબાની બજા
હીંદમા આયા થા વોહ દેવા હોદાયત પાર સા
વકંતને દેખી ને ચારી તે સબ્બ પાછા ગયા
આ ખબર ખુવાજા મલકની છે રીસાલત મા તું જાન
કાફીરૂન ને મુમીનો કરવુ છે યે મુશકીલ નીધાં

(૬)

થા રસુલુલ્લા અગરચે કુલનબીટયોના ખીતામ
ગર કરાતો આપ યે કીદા મુસલમાનો તમામ
મુમીનો કમથા કે જેથા શાહે મરદાના ગુલામ
ઇસલામમા ઇમાનની પેવનદી છે દુશવાર કામ
દોસતો મોલાઇ અંબદુલ્લાની આંલી શાન છે
જે થકી બાહુમ અંટા ઇસલામ ને ઈમાન છે

(૭)

થા અમીરૂલ મોમીનીન મેહદીના દાઇં નેક ખુ
છે અબુ અંબદુલ્લા જેહનું નામ આંલી દોસતો
મુલક મગરીબમા કરાથા જે યે લાખો મુમીનો
થા મુસલમાનો વોહ સબ એહમાં ન થા કોઇ કાફીરો
દાઇં હલવાનીથી સબયે સહામલીથી હકંની વાત
તે સબ ઈમાનમા આયાથા સબ વોહ નેક ઝાત

[૮]

છે અંચાં સબને કે આ ગુજરાત કુફરસતાન થો
નાકઇ એહમા કદી ઇસલામ ને ઇમાન થો

બુત પરીસતી થી નીહાયત નીત બુતોનો માન થો
કુંચઓ બાઝારમા બસ કુફરનો દુગયાન થો
રોશની કીદી વોહ મે લાએ યે આ અંધાર મા
રાત બઆંદ અઝ રોશની જેમ થાએ છે સેંહસારમા

[૯]

એક આંલમે ખુબ વાકીૅફ કોૅમ શીઆં ના યકીૅન
જે થકી તસનીફ છે યારો મજા લીસે મુ મીનીન
સ્હામલા તે યે આ મોલાઈના એ સાફ મુબીન
સચ્ચમા ગુજરાતમા દેખી બવાહીર મુ મી ીન
એમ લીખે છે નીત તઆજજુબ થઈને વોહ તસનીફમા
ખુબ ફરમાવે છે વોહ મોલાઈની તારીફમાં

(૧૦)

આ વોહ આંલીમની ઝબાની છે સુનો તે કાનથી
કહે છે મેં ગુજરાત મા આયો વટન ઇરાનથી
ખુબ દેખા મેં બવાહીર કોૅમને ઇમાન થી
છે ચુનીનધા લોગ યે કુલ લોગ ના દરમીયાનથી
એહના મુરશીદની મીસલના સાહામલા મુરસીદ ન કોઈ
કાફીરો લાખોની ઉતરાવી કરીશમાથી જનોઈ

(૧૧)

હીંદની દઆંવત છે યારે ફોકૈં કુલ દઆંવત ઉપર
છે એ દઆંવતના ધની ખતમે નુબુવ્વત ના જીગર
હૈદરો સફદરના વાહલા બલકે છે નુરે નઝર
તાજ છે વીસે ઇમામોના વોહ આમીરના કુંવર
બીબી ઝેહરાને ખદીજાના ગલાના હાર છે
ફાતમા બીન તે અસદ ની ઝાત ના સીન ગાર છે

[૧૨]

નામ છે ફર ખંદા તૈય્યબ ટીબ વેહદતની છે ઝાત

છે અંયાં જે ઝાતમા વોહ અંકલ અવ્વલની સીફાત
અકલ સાનીની છે જે પરભી નીહાયત ઇલ તીફાત
અંકલ આંશીર એ કરા જે વાસટે કુલ કાઇનાત
છે અબુલ કાસીમની કુનયતમા હર્કા કા સર અંજીબ
મઆં રીફત યે સરની છે એહલે કમાલત ને નસીબ

[૧૩]

છે સઆંદત મંદ અંજીબ એકવીસ મા અપના ઇમામ
કીદી મોલાએ યે જેહના નામથી દઆંવત તમામ
તે સબ્બ પાયા ઝફરયાબી થયુ આબાદ ગામ
નામ તૈય્યબથી રહ્યુ મોલાઇ અંબદુલ્લાહનુ નામ
નહી તો કહાં એહવા કુફરમા દીનનુ ઇમકાન છે
મેહઝ આ સાહીબ ઝમાનના બખટ નો ઉનવાન છે

[૧૪]

પાંચસો છાસઠ સને હીજરી મા એ એહલે વલા
હીંદમા મોલાઇની દઆંવત થઇ છે ઇબતીદા
એવે દાઉ દાન દાઇની ઝબાની છે બજા
યે સનદ બદરૂલ હીદાયત મા લીખેલી છે બજા
બાદશાહ અકબરના આગે શહનશાહ દાઉદ વોહ
આ સનદ કીદી ઝીકર બોલા વોહ તેહની દોસતો

[૧૫]

હીંદની દાઆંવતની બશારત મા રીવાયત છે કંવી
છે સનદ દાઇયુલ યમન છેલા મહમદથી સહી
આખેરી હજના ટવાફોથી નબી ફારીગ થઇ
થઇ મુકાબીલ હીંદના આ ઝુરવી થઇ રોયા નબી
કોઇ સહાબી ખાસયે પુછુ તરત તકરીરથી
સુંછે રોવાનો સબ્બ બોલો નબી તફસીરથી

(૧૬)

વોહ સહાબી ખાસથી ખાતીમ નબી બોલી ઉથા
ઉમ્મતે આંસી આ મહારી આલપર કરસે જફા
રાતમા સુરજ છુપેછે તે નીમટ થાસે જુદા
તે દીનોમા હીંદમા રેહસે હમારી નામના
જાઉંછું વોહ હીંદીયોને કે બલા જેહ ચાખસે
ઝુલમની ઝુલમાતમા દઑવત હમારી રાખસે

(૧૭)

જે રસુલુલ્લાહ યે ફરમાયુ તે વાકી એં। છે અંયાં
દુશમનોના ઝુલમથી ખાલી નથી કોઇ મકાં
મુસ ટફાની આલ છે પીનહાન સતરને દરમયાં
હીંદમા તનહા રહયો છે હકંની દઅંવત નો નીશાન
જે થકી દઑવત થઇ તેહને આ બસ પેછાન છે
નજમુદદીન ને સેકુદદીનના પેહલા બાવા જાન છે

(૧૮)

તેહનો આછે મુખ તસર મઝકુર દીલથી સહામલો
બંદરે ખમ માતના પાદરમા મોલઇ દેખો
એક કુનબીને સઑદત થઇ નીહાયત દોસતો
તેહના ખેતરની તરફ આવીને વહાં વાસો કરો
આવતા ખેતરમા મોલાઇની આ તાસીર થઇ
વોહ ઝરા અંતમા ટરાવતની તરત તદ બીર થઇ

(૧૯)

હાલ આદેખીને બસ દર હાલ વોહ કુનબી નજીબ
સર ઝમીનમા હીંદની પેહલા થયા મુમીન અંજીબ
તેયે મોલાઇની કીદી અંરઝ એરબના હબીબ
જેમ મને સહબથી થઇ ઈમાનની દોલત નસીબ

તેમ તમે કુફ્ફારને ઇમાન દેવા ચાહો તો
ખેર ખુવાહી છે આમારી ખેર ખુવાહી સહામલો

(૨૦)

બર હમી ખમ્માત માછે એક આ હુંન વાનથી
કાફીરોની આંખમાછે યે ખુદાની શાનથી
તે થકી ખીલવત કરી કાઇલ કરો બુર હાનથી
તે પછી હટસે ન કોંઇ ગુજરાત મા ઇમાનથી
જઇ મીલા વોહ બર હમીથી આપ મોલાઇ દેખો
આખીરશ બુરહાનથી કાઇલ કરી મુમીન કરો

(૨૧)

ભાર મલજી જેકે થા દીવાન રાજાના નશર
મોઅંતકીંદ વોહ બરહમનના દીલ થકી થા આકંદર
જાનતા થા કે ગોયા માબુદ છે ગરચે બશર
ઇમાન મા દાખીલ થયા વોહ બરહામનના હાત પર
ભાર મલ મોલાઇ ને હમરાહ લઇ પાટન ગયા
મસ લહતના વાસટે ચંદરોઝ વોહ મખફી રહયા

(૨૨)

વકંત ફુરસત જોઇને વોહ ભારમલ જી નેક ઝાત
સદરા જે સીંગથી કરી ખીલવતમા આબા બતની વાત
મીલવ્યા મોલાઇ ને વોહ રાજાથી સમલાયા નુકાત
મો જીઝા દેખીને વોહ મુમીન થયા લીદે ન જાત
તે પછી રાજાએ રઅંઇયતને કરી મજમા તમામ
ગીયાનથી કાંઇલ કરી મોમોન કરા કુલખાસો આમ

(૨૩)

ભાર મલને જોઇ મોલાઇ યે આ ખીઝમત નીપત
જેઠી આ ગુજરાત મા ઇમાનની થઇ મઅાં રીફત
ભારમલ જીના ખલફ યઅંકુબ થા એહની નીમટ

તેહને દુલમોમા કરા મોલાઇ યે ખુદ તર બીયટ
મોલાઇ અબ્દુલ્લાહ પછી આ હીંદના આફાકે મા
યઅંા કુંબ મોલાઈ થયા સરદાર કુલ અખલાકે ના

(૨૪)

યઅંકુબ મોલાઇ પછી ઇસહાક એહના દીલ રૂબા
હીંદના વાલી થયા મુમતાઝ થા યે પાર સા
ઇસહાકેના મલા અલી ફર ઝંદથા યકતા બજા
જેહના દુલમોથી થયા કઇ એહલે દઓવત જીવતા
પીર હસનને મલા આદમ નીછે શોહરત ગામ ગામ
છે યે બેવે શાગીરદ મલા અલી ના નેક નામ

(૨૫)

જા નશીન મલલા અંલીના છે પીસર એહના મુનીર
નામ છે દાઉદ તેહનુ છે ફઝલ જેહનો શહીર
છે ખલફ દાઉદના મોલાઇ રાજા દસ તગીર
ગામ પાટન ને તજીને મોરબી આયા વોહ પીર
ફીતનત જઅંાફર થઇથી ગામ પાટન મા નીપટ
વાસટે ઇમાનની નીકલા વોહ મોલાઇ ગુપટ

(૨૬)

મલ્લા રાજાના જીગર દાઉદ છે હકેના બહાર
લખત દીલ દાઉદના છે મલા આદમ આશ કાર
મોરબીથી જે નગર આયા નગરના તાજ દાર
રાજ બંસી જેહને મલલા રાજ છે અંાલી તબાર
વોહ બુઝ રગુનમાં આ મલ્લા રાજની સઇ કેદીમ
થઇ તરકંકી દીન બદીન દુંકબાલ દોલતની અઝીમ

(૨૭)

છુંમેં સદકો રાજના ફરઝંદ ઇસમા ઇલ પર
રાત ફીતરતમા વોહ નીકલાથા ગોયા પુનમ યંદર

થા તકીંય્યત વોહુ ઉનાલામા રેહમતના અબર
મુખ તીદા ખૈરથી છે જેહની નેકીની ખબર
એહમદા આબાદી દુઆંતોની કરી ખીદમત અતમ
તાકે વોહુ વારીસ થયા આખીર વોહુ સબના હાજરમ

(૨૮)

જે સમંદર ફેઝયે સફરાને કીધી રસમ
જેહની દૌલતથી મલે આજ લગ એહલે ઈુલમ
જેહના દીલબર થા ઝકીયુદદીન ઓંલમાના ઈુલમ
થા દુઅંતોમાં નબી ખાતીમની માનીંદ વોહ ખતમ
જેહના શેખ આદમ સફી દીલબંદ આમીકદારથા
કુલ કમાલતના સમંદરના દુરે શેહવાર થા

[૨૯]

બદરૂદ્દીન નીકલાથા નીલમ વો સફીના કાનથી
ફેઝકઇ પાયા બશર વોહુ બદરના એહસાન થી
શેહ ઝકીના બદરના જાની અંજબ ઉનવાનથી
સુરએ ઇખલાસ થા પૈદાશના કુરઆન થી
કહાં થયા ઇનસાન કોઇ શેહ ઝકીની સાનના
જે થકી કાઇમ થયા અરકાન સબ ઇમાનના

[૩૦]

ભારમલજીથી ઝકીયુદદીન તલક એ દીલબરો
ચઉદા પીરી સૈફુદદીન સાહીબની થઇ દીલમાં લીખો
જેથકી ઇમાનનો દવ્વાર આ હીન્દમાં ફીરો
મુમીનો હોતા કહાં ગરયે નહોતા રેહબરો
સૈફુદદીન સરવર સીવા છે કોન ના એહવા સલફ
ચવદા બાવારે ને બેતાથી થયા હાંસીલ શરફ

(૩૧)

ખલ્કૈની ફાનુસમાં સેફુલહુદા નીબરાસ થા

કોનની ખાનોથી બસ બેમુલ વોહ ઇલમાસ થા
ગુમરહીની રાતમાં વોહ નુરના મીકુંબાસ થા
થા બુઝરગીના ઇલમ આકાસના આકાસ થા
હસતીયે દુનયા આસેકુદદીન સીવા બનવાસ છે
કુલ હલાવત ઇંસની એહના વગર કરવાસ છે

(૩૨)

જીસમની ઉંબનીમાં વો લાહુતના દાના હતા
વકુંત તીફ્લીમાં અંજબ વો મરદમે દાના હતા
અરસતો સાની હતા જે વકુંત યેનહના હતા
એંબના અસરારના નકુંશોના યે પાના હતા
જેહની રેહલતના સબબ હર એક જીગરમા આગ છે
કેમ હવેલીના બદલ તુરબતમાં એહની જાગ છે

(૩૩)

થા બલા ગંતના ગુલો જેહના વો ચોકા દર ચમન
અરશ થા બારીના વો થુ જેહના સાયામા અમન
બાગેં હસતીમા થા ગોયા સેવતીને નસતરન
સબ્બ તુરબતમાં થયા પોશીદા વો દુરરે અંદન
હરઘરી ખીલવતમાં આંસુ આંખથી તપકાએ છે
દીલના કાચોમા વોહ સુરત પાકનીત દે ખાએ છે

(૩૪)

થા બશર લેકીન બશરની સાંન થી મુમતાઝ થા
ઇનસીયોમાં કુદસીયોના બેગુમાં દમ સાઝ થા
પીરથા એહવાકે જેહના નીત નવા એ જાઝ થા
આહચુલાના યમે મવ્વાજ માં વોહ જહાઝ થા
જે થકી દુબા હુવા ઉતરા યહાંથી પાર જઇ
બે અંદદ એહસાન છે એહનો ન આવે પારકઈ

(૩૫)

બુઅલી સીનાની શીફા જેહની થી ઝાત
જેહના સીનાથી ઉબલતા સરવે વેહદત ના નુકાત
જેહની સીરત માંથી પેવસ તા અલાયકની નજાત
બંદગીથી વોહથયા બંદા ખુદાના હમશીફાત
કઅંબતુલ્લાની દરો દીવારમાં છે ઇઝતીરાબ
કુંબરની મગં રીબમાં જેદીનથી છુપાવોહ આફતાબ

(૩૬)

સૈફુદીન બાદઅઝછે એહના નસીન ઇઝઝુલહુદા
સેરફીપર કહેછે જેમ પરખી વોહશૈયે બજા
રાજબાકીં શાહ વોહ આશાહ ને બખશી ગયા
તે જેહતથી હોબહુ યે સેફેદીં છે લામારા
એહના તલઅંત પાકને દેખી તસલ્લી થાય છે
દાગં ગંમે દીલ બરથી એહના દરસનોથી જાય છે

(૩૭)

દીનના માથાના આઇઝુઝુલહુદા ઇકલીલ છે
મારીફત જે શાહની તનઝીલમાં તાવીલ છે
જેહના હકનું જાનવું તેહસીલની તેહસીલ છે
ફાઝીલોપર આ કદર જે શાહને તફઝીલ છે
આપછે સુરજ નેબીજા ઓર સબ કુંન દીલ છે
જેહના કદમોના તલે ખુદ મંઝીલે ઇકલીલ છે

(૩૮)

બેનઝીરી છે અંયાં જેપીરની હરશાન માં
જેહના તલ અંત પાકથી છે રોશની અકવાનમાં
સરમદી શાહી છે જેહની કશવરે ઇમાન મા
છે ખુદાની શાનમાં ઇન સાન કુલ ઇન સાન માં
કુદસીયો કુરબાનછે જેહના અયેહ રએ પાકપર

બસઝમીન ને છે ફખર જેશાહથી ઇફલાકપર

(૩૯)

મસજીદ મીલ્લત ના પાયા અંરશ વેહદતના છે બામ
ઇલમ ઇનસુરના અઝલથી મુલ્ક હીકમતના હુમામ
રોનકે હસતી દુનયા જુમલા ખુબીમાં ખીતામ
ફેઝના દરયાછે જારી પરવરે કુલ ખાસો આંમ
સરબસર રેહમતછે બસ જેહની મુબારીક જાતમાં
મહોરનીછે લેહર જે સરવરની હર એક વાત માં

(૪૦)

શહનશા ઇંઝઝુલ હુદા છે પારસા ઇંસમત શીઆંર
ઓજ અંલયાના છે સુરજ છે કરમના અબર બાર
આખીરત નાછે અંલમ આફાકે દુનયાના બહાર
ગુલશને તકંવામાં ગુલ છે ખુબીયોના બે શુમાર
શાહદીન સાદીક અંલીની આ દુઆં છે બારબર
નીત કરી પુશતો પનાહ સાહબને વોહપરવરદીગાર

નસીહત ૨૭ મી

(૧)

જીવારે પેદા કરી ખુદાએ આ દુન્યાને કુંદરતથી
ચાર કુરહાને નો ગાગનને કરા હયુલા સુરતથી
ઝમીનથી માદીન નબાત હેવાન નીકાલા તેહની હીકમતથી
બશરની કીદી ખીલકંત આખીર પ્રીરાગ થઇ આખીલકંતથી
જીસમની સીપમાં જીવના મોતી ઘાલીને મુખતાર કરા
ચાહો કરો કોઇ એહમા ભલાઇ ચાહો કરો આમાલબુરા

(૨)

જના એછે જીમ માના રહેમથી મુંખ જહાંમાં એકકંલમ
પાપ ને પુન જે જમા ઉધાર નથી ખાતે કોઇ રકંમ

મગર તવલ્લુદ પછી જીવારે થાસે પંદર સાલ અતમ
યાને બુલુગને પહોચે તવલ્લુદ બાદ જે કોઈ બનીઆદમ
જેહવાની સોહબત બેથસે તેહવું સીખસે તેહની સોહબતમાં
પાપને પુન સબલીખાસે તેહને ખાતે બુલુગની મુદદતમાં

(૩)

જે વરસાદ ઝમે છે ગગનથી ઝમીનપે તેહમાં ગોરતુંકર
નદદીને નાલા તલાબ કુવ્વા ભરાએ છે તેથી અકસર
તે પાનીછે પાક પવીત્તર નથી નજીસનો હુકમ તે પર
મગર જીવારે પરે નજાસત તીવારે તેહનો હુકમ દીગર
જેમ પાની છે પાક તેમજ ઇનસાન છે પાક વીલાદતથી
પરે નજાસત નજીસ છે પાની નજીસ મુંખ છે ઝલાલતથી

(૪)

અંવામ એહમકં લોગ છે તેહનો આ અસલુબ અંકીંદાછે
ખેરને શરછે ખુદાને યહાંથી મહેઝ ખુદાપર તોહમત છે
ખેરના અહેલ ખુદાછે વલેકીન શરની ત્યાંશું નીસબત છે
કરાવી શરને ભરે જહાન્નમ કહાં અંદલ ને રેહમત છે
અંવામના પાકોની ગંરજ છે ખુદાથી શરની ઇઝાફતમાં
યઝીદ ઉપર લઅંન ન કરવું એહના ફેઅંલ ખબાસતમાં

(૫)

બશરના જે ઓતાર ઉતરો વનબશર છે તેહના મુખતારી
ચાહે કરે બદી યાનેકી ના મરકબની અસવારી
કંઝાની જ્યારે કંરીબ થાસે તે ઇનસાન ઉપરવારી
હુંમરની આઉજવાલી રાતો આખીર થાસે અંધારી
હાતે જે કીદાહશે તે આંખે દેખશે અપની તુરબતમાં
જીવજીસમના કેંફસથી જાસે દોઝખમાં યા જન્નતમાં

(૬)

દુનયામા ઓતાર છે જીતલા તે સરવેમાં છે નુકંસાન

રાત ને દીન યે મનઝીલ અંદર ચલતા જાવું બંદીવાન
ઉતરવું આખીર થાસે સબનું બશરની કાલીબની દરમયા
જે કાંલીબમાં અપનછે હમના તે મંઝલ તું આખીરજાન
યે મંઝીલમાં નબીવસી જે અદમ્મતો આવી ગુઝરા
મોતના મરકબમાં બેથીને જન્નત કાથે જઇ ઉતરા

(૭)

મુદદતથી સર ગરદાં થો તું આ દુનયાના ફેરામાં
કેંદીથો તું લાખ વરસથી આ ઓતારોના દેરામાં
ભતકી ભતકી આયો છે તું આઇનસાની છેરામાં
એહવું કરજે કે પહોચે જલદી વોઇબદાઇ નૌર માં
દાગે ફીકરનો રાખજે દીલપર ખુલદબરીંના વાંસાનો
નીંદ ન લેજે યાદ કરીને ખોફે ખુદાના જહાસોનો

[૮]

ઓતારોમાં બશરનો આ ઓતાર અંજબ લાસાની છે
અકલ કંદીમી નુરછે રબનો તે એહમા નુરાની છે
લેકીન બીજા ઓતારોમાં યે જલદીથી ફાની છે
મોત ચીતાવે તે આગે તું ચેતી જા જો ગ્યાની છે
સીયાનો હોય તો હર એક સાંસમાં યહાંથી પખતી ચઢજેતું
મોત તુને સું આવીને મારે મરવા આગે મરજે તું

(૯)

કંબરમાં દાબે તુને તે આગે આપથી દબાજે તું
કોઈ ન કહે કે ખુદીછે તુજમાં એહવું મૈયત થાજે તું
ગુંસલ નાદેવા કંબલ એ વાહલા તકંવા માહી ભીગાજેતું
લેહદના કીરા ખાએ તુંને સું યાદ ખુદાની ખાજે તું
હયાતી અંદર હકીંર થઇને રેહજે ખુઝુની કફનીમાં
સુરખ્ખી સામને નાકની દાંદી કરજે દાબી જમનીમાં

[૧૦]

ખેરના ગુલને ચુનીલે વહુલા આ હીરદાના દામનમાં
કુંદસીના વાદલ વરસે છે તું ભરી લે દીલના વાસનમાં
ચઉદમુ સુન્નુ થઈને તપાજે શરેની આગની તાવનમાં
એક ન જાનીસ ધારા સરવે આવીસ મોતના ફાગનમાં
પકરજે મોહકમ દીલના પંજા માંહી શરેઅંના હાતાને
બની જે હોય તકસીર શરએમા રોજે મુકી માથા ને

(૧૧)

ખાટા ને કરવાં તુરા હોએ છે હરફલ અવ્વલ વેહલતમાં
જીવારે સુરજની ગરમી થી પકે છે ફલ કોઈ મુદદતમાં
તીવારે મીથા થાયછે એહવા જેમ મીથાસ છે જન્નતમાં
તે મીકદાર છે ખામી અવ્વલ આઈનસાની ખીલકતમાં
પછી ઇનાયત થાસે તેહમાં તાસી રાત હીદાયતની
મીતે બહીમી આંદત આવસે સુરત મલાકી આંદતની

(૧૨)

ખામીછે વો બશરમાં ઝાતી જેહમાં ખામશરી અંત છે
તોબા જેહના જીગરમાં નથી એહવી ગાંલીબ શેહવત છે
હરએક આંખનો સુરમો ગોયા દુનયાછે અને ઝીનત છે
ઝબાનથી સરવે મરદો કહે પણ કહાં મરવાની સીરત છે
યે રીતે જે ઝીંદગી ગુઝરી બાકી છે તે કમતી છે
થોડાછે વોલોગ કે જેહની ખેર ની દાંદી નમતી છે

(૧૩)

આંખ બસીરતની ખોલીને દેખતું આ દુન્યા અંદર
બશરની અંદર બશરછે લુલા લંગરા કંઈ મુઝતરબેપર
આંધલા બેહરા કોરયાં દેખી દીલ કાંપે છે થરથર
ગુનાથી છે યે ખામ વલેકીન ગુના બશરમાં છે અકસર
ગુના થયા પન તોબા થઈ નહી તેહના દેખ રહયા આસાર

સુના ઉંશું મેં કલામ એહમાં ગેબી ચારો છે અસરાર

(૧૪)

પાંચ રૂપીયાની દૌલતની વુસઅંત થાય છે જે પાસે
વીચાઝ પેહલા લેવું ને દેવું તેહને ધીને શકર થાસે
ઝુરૂર મના ઝકાત તેહને તબામાં બેહદ જંબાસે
યે બાસઇંથી ઉંમરની બીલકુલ નમાજ તેહની મંજાસે
મુમીન થઇને આસીખાછે નાદાનોની સોબતથી
કૈબરમાં એહવા કંઇ ઉતરીને રોયા અપની શામતથી

(૧૫)

કર તેહરીર નસીહત અંદર ઝીકર નબીની ઇંતરતની
સુનાવું તુને અખબાર ઝરાસી અહલે બેતની સીરતની
હરદીલ ઉપર લગાવ ખુશબો માસુમોની ફઝીલતની
અગરચે વો મસહુર વલેકીન શોહરત કર તું શોહરતની
કુદસીયોની નમાઝ અંદર આ મઝકુર તીલાવત છે
જીતલી ઇબાદત શરઇ છે તે તેહની મહેઝ ઇબાદત છે

(૧૬)

ઈમામ પેહલા હસન નબીની કાનના ગોહર લાકીંમત
ભેદ ખુદાના હકીંકીં મુસહફ અંરશને કુરસીની ઝીનત
શેરે ખુદાના જીગર ના તુકરા સુરત ઝોહરાની સુરત
ખુદામાં સું એહતીમાલ કીધી અબા મહમ્મદ યે મેહનત
સોંપી દુનયા માવયા ઝાલીમને એહવી થઇ લાચારી
ઉંમર ગુઝારી મહેનત અનદર જોઇ ફલકની ઇદબારી

(૧૭)

હસનને ઝહેર દગાથી દીધું ઝહેર યે જ્યારે કીધું અસર
જીગરના તુકરા થયા બદનમાં તીવારે બોલાવો સરવર
ખુદા તઆંલા જીવ આ માહરો બીજા જીવથી બરતર
જેકઇ ગુઝરી તારી ખુશીમાં સબર કરૂં છું મેં તે પર

રેહમત કરજે કંબરની અંદર મારી લાશને પરવા ને
ઇતલુ કહીને સીધારા પોતે દરસ ઇલાહી કરવા ને

(૧૮)

ગરઝ છે આ મઝ કુરથી લેકોઇ આંકીંલ હુંબરતહીરદામાં
સું આ મેહનત પરી નીહાયત હસન જાહાંના ચકતામાં
પહાર ઉપર પરે તો તુકરા તુકરા થાએ ચે સદમા માં
લેકીન પોતે કરીને શકવા જીવામાને મરવામાં
ખાલીકંની ઇલતીઝા શું કીધી આપચે વકંતે રેહલતમાં
મુમીન હોએતો નકશ તું કરજે આસીરતની હીમ્મતમાં

(૧૯)

હુસેન બીજા ઇમામ તેપર અઝલથી છે કુદસી સલવાત
જેગુઝરી ચેએકસ ઉપર શું તેહરીર કરૂં હે હાત
શહીદ મરદો થયા ખુદામાં કેંદી થઇ સબ મસતુરાત
થઇ ન થાસે કદી મુકંદદર બશરની ઉપર આ આફાત
આસદમામાં સબરનું કરવું મહેઝ ફઝલની આયત છે
હુસેનની તફઝીલના ઉપર શાહીદ એહની સહાદત છે

(૨૦)

હરમના નીકલા હુંરાકં આવી પોંહચા કરબલની દરમયાં
કુરીચોના લીખાના મુજબ નબીના લાઅલ થયા મેહમાં
સરોચે આવી ઘેરા તેહને અજબ સીતમની થઇ આશાં
હરામ પાની કીદા તેપર ઝુલ્મ આયારો થયો નીધાન
સંગ દીલીમાં સરવે લહુંનો સીજજીનોના પથરા થા
ભુખા પીયાસા ખપાયા સબને નબીના જુમલા દીકરા થા

(૨૧)

શૈરે ખુદા જીવારે ખંદકંના દીન નીકલા હુંમરોબીનવદઉપર
ઘનો થોરાવત અંરબમાં ચકતા હતો ચે એહવોઝોરઆવર
અંલીની નાહની હુંમરને દેખી રેહમત આવી દીલ અંદર

કહ્યું કે પાછા વલો ઝખમ નહીકરીસ તુમહારા ઉપર હેદર
તુમહારા બાવા અબી ટાલીબ થી મને નીહાયતચારી છે
ઝખમ કરીસ નહીં તુમહારા ઉપર ઝખમ જે માહરોકારીછે

(૨૨)

અંજબ હતા કરબલામાં કુફ્રી શામી એહલે કુફ્રસતાન
હસન હુસેનના નાહના ફરઝંદ રનમાં નીકલા થા મેદાન
કોઈયે ન કીદી રેહમત તેપર સંગદીલ એહવા બેઈમાન
તીરને તલવારોથી કીદા તુકરા હેદરના દીલજાન
ઇબ ને વદયે બુતાલીબની કરી મુરવ્વત હેદરમાં
ઝરા દરા નહીં કોફ્રી શામી નબી નાદીલ બંદ દીલબરમાં

(૨૩)

ઇમામે ઝેનુલ આબીદીન સાહબ કેદી થઇ નેગયા થાશામ
યઝીદ એહની શાન ને દેખી ખીજલ થયો વોહનુતફએ ખામ
સુની બલા ગત ખુતબા અંદર લેહકા સરવે ખાસોઆંમ
દરીને મનમાં યઝીદજલદી કરા મુરખ્ખસ ખેરે અનામ
હરમનાબુરજ અસ્રદમાં આવી વોહ ખુરશીદ સઆદતના
કરી ઇબાદત હુમેદ કીદા સબને આલે રીસાલતના

(૨૪)

એક દીન બાગમાં આયાપોતે દેખી બાંગ ની મસમારી
ગુંલામને તેરીને દીરરો ખેંચી મારો લલકારી
પછી કહ્યુ એમ ગુંલામ ને લે કીસાસ તું દીરરો મારી
જીવારે કીદી ઈબા તીવારે ગુંલામ ને બખશી વારી
ઝેનુલ આબેદીન સાહેબ સુરજ થયા ઇલારી તકવામા
હુસૈન બઅંદ અઝનામ વધાયા દુનયામા ને ઉકબાળા

(૨૫)

સીતારા સાતેમા જેમ સુરજ ચોઠાછે યે નીસબત પર
ઇમામ આંલી નામ મુહમ્મદ બાકીર ચોઠા છે સર વર

કરમની જન્નતના ગુલશનછે હુંલમે લદુન્ની ના કોસર
મોલ ખરીદા ગુલામ જેહના અરસટો છેને આ સીકનદર
નબીયે જાબીર સાથે જેહને સલામ કુંદસી કેહવારો
જાબીર યે હમનામ નબીને સલામ નબવી પોંહચારો

(૨૬)

ઇમામ જાફરની એક લોંદી થી તેહનો સાહમલ મઝકુર
તેહની ગોદમા આપના ફરઝંદ રેહતા થા દાઇમ દસતુંર
પરી ગયા યે ફરઝંદ નાહના હાત થકી લાચાર ઝુરૂર
મરી ગયા વોહ દીલબંદ તેહને દેખી લોંદી ભાગીદુર
તરત ઇમામયે વોહ લોદી ને અમાન દઇને બુલવાવી
આઝાદી છઠ્ઠી દઇને ખુશીથી તેહને ઓલાદી

(૨૭)

દરયાઓની કરયે સીયાહી અશજારોની કરયે કંલમ
લીખવા ઉપર થાએ મુવાફીકં હફ્ત અકાંલીમોની ઉમમ
હરએક ઇમામની ખુબીનો એક નુકતો કરવા ચાહે રકંમ
ખારીજ છે ઇમકાનની હદથી ગવાહછે યેપર અંરબો અંજમ
આ ઇમ્મતોના શરફનો સુરજ અયાં છે સું કોઈ સતર કરે
ફીકરની આંખમા ટાકંત નથી યે સુરજ પર નઝર કરે

(૨૮)

તારાની છે લાખ ગીનત પન સુરજ એક છે તારા મા
નાહના મોટા છે બહોત અંગવા હચ્ચુ એક છે સારામા
કીતાબ છે બેઅંદદ વલેકીન કુરઆન છે ધારા મા
બેતુલ્લા છે એક હઝારે મસજીદ દેખ નીઝારા મા
બારે જઝા ઇરમા આબાદ છે દેખ તું ખીલકંત ઇનસાની
ઇમામ તેહમા એક છે બેશક નસ છે જેપર સુબ હાની

(૨૯)

ઇમામ હોએ કોઇ વકંતમા ઝાહીર કોઇ વકંત હોએ ખુફયામાં

રાતમા સુરજ હોએ છે ગાઇબ આ ધરતી ના તલયામા
સતર ઝહુરની રાત ને દારો ચાલો જાસે દુનયામા
અંકીલહોએ તો નકસ તું કરજે સુખન આમારો હય્યામા
અંતુલ્લાની વીના મસાજીદ કીંબલા રૂખ પર જાસે નહી
વીના ઇમામ દુઆંતો નો સીલ સીલો રવાં કઇ થાસે નહી

(૩૦)

ઇમામ તૈય્બ ઇમામ અપનાઆ ઇમ્મતો ના ઇલમ નઝીર
વીસે એહના પીદર થાતારા પીસર થયા ચે શમસ મુનીર
કાફુરી હૂકલના અંદર અંજીબ છે છબદાહું તસવીર
દીલના આઇનામા જેહનો ટુલુઅંછે સુબહાની તસવીર
ખુદાના થઈ હમઝાત મુનાસીબ થયા ખુદાની ખીલકતથી
ખુદા ઉપર છે દલીલ ખીલકત દલીલયે પર દઆંવત છે

(૩૧)

નુહના માનીંદ દુઆંત એહના થયા હુદાના કીશતી બાન
એકથી એક થયા છે આંલા બનાએ હકં ના પુશતી બાન
ઝોએબ ઇબ્રાહીમ ને હાતીમ અંલી અંલી છે અંલી નીશાન
એહમદ બઆંદ અઝહુસૈન નાઇબ અંલી અંલીછે આંલી શાન
ઇબ્રાહીમ મહમદ બઆંદ અઝ અંલી ચમનછે લા હુ તી
સય્યદના વોહ મુત્તલીબ અને અબ્બાસ મલક છે મલકુતી

(૩૨)

અંબદુલ્લાને હશન અંલી ઇદરીસ મુદર રીસ વેહ દતના
હસન હુસૈન અંલીને મુહમ્મદ આખીર યમની દઆંવતના
યુસુફ બઆદ અઝ જલાલ દાઉદાન પનાહ છે મીલ્લતના
શેખ આદમને અંબદુલ તૈય્યબ અંલીતે કાસીમ જનનતના
શહીદ કુત બુદદીન શુજા ઉંદદીન ઇસમાઇંલ બદર
ઝકીય્યુદ દીન ને કલી મુદદીન ને નુરૂદદીન નુ નામ નસર

(૩૩)

બદરૂદદીન ઇસમા ઇલ વજીહુદદીન મુઅય્યદ હીપતુ લાહ
અંબદુત તૈયબ ઝકીય્યુદદીન યુસુફ નજમ હુદા ઝુલ જાહ
બેતાલીસ થયા યે દુઆંતો ઇમામ તૈયબના દીલ ખુવાહ
તેહ તાલીસમા અંબદે અંલી શરએ' નબીના તકયાગાહ
ખુલાસા અંબદે અંલી મોલા છે બેતાલીસ મવાલીના
કુંદસી ઠરને દાલી સબયે ફુલછે યે તે દાલીના

(૩૪)

સૈફુલ હુદા છે લાહીકં લેકીન સાબીકં છે કુલ સાબીકંના
અગરછે યે મખલુકે વલેકીન હમ અટવાર છે ખાલીકંના
નઝરમાછે પરવડી જહાનની લકંબ કેહવાયા રાઝીકંના
મુનશીછે યે કમાલતોના ફાઇકછે હરફાઇકે ના
ઇલાહી કર મુસતજાબ મારી દુઆં તું એહની હુરમતથી
અંબદે અંલી પરરવાં તુંકર અલટાફ કુંદસીની રેહમતથી

(૩૫)

સાદકંઅંલીછે હીબાબના માનીંદ આદુનયાની ઝીંદગાની
બાફાનીના હીસાર અંદર જે આયા છે તે ફાની
સી મગરૂરી આખીરછે ખાકને આગ હવા પાની
નમજે ગરદન નમાવી અપની ઘસી ઘસી ને પેશાની
ખાંદ પરે છે ધુલના ઉપર કીરી થઇ ને ખાજે તું
સોઇના નાકામા પેઠીને જન્ત દાખીલ થાજે તું

નસીહત ૨૮ મીં

તું ખાટીરની ઝમીન સૈરાબ કર આબ નસીહત થી
તું દીલના બાગમા રે ઝીશ કહા કર અબરે ઇ'બરત થી
ફીકરની સટહા પર તું ચમન તુખમે હકી'કત થી
ગુલીસ તાંની જીગરમાં રેબ કર ગુલકોની હીકમત થી

નકંશ કારી તું કર તોહીદની હીરદાની તખતી મા
તું જેમ ઉતરોછે તેમ દીન દીન ચઢે જન્નતની પખતીમા

(૨)

તું સુરત જીવની તકંવાના હાતોથી સવાંરા કર
શરીઅંતની મદદ લઇને તું અમ્મારા ને મારા કર
કુંરઆન લઇ ઈંલમ હકંના દીલના શીશા મા ઉતારા કર
બસીરતની લઇ દુરબીન ખલકંતમા નઝારા કર
નઝર આવે તુને દીલની નઝરમા ભેદ હીકમતના
તસ્વુરના વરકં પર તું ચીતારે નકંશ વેહદતના

(૩)

ખુદાએ અપને કીદાથા બરાબર ખલકે અવ્વલ મા
તફાવત શુ નતીલનો ભી વોહ ઇબદાઇ મઝીલમા
કરી તોહીદને સરવે ચઢા આંલી તજમ્મુલ મા
પડા ઈનકારથી અપને હયુલાના આ જનગલ મા
તકબ્બુરને હસદના લોગ નો આ કૈંદખાનુ છે
નહીં સમઝો તો યહાંથી મુખલેસી નો દોર વહાંનો છે

(૪)

અસલની ખામની તાસીર છે અપની ઝરા તો મા
હસદની આગનો ધુવોં ઉથેછે વાત વાતો મા
દબો ઈનસાફનો દીન ઝુલમની અંધારી રાતો મા
હવાનોછે નમુનો અપના ઇફ આંલો ની ઘાતો મા
ભેદોછે બેટરહા આઝાર આ અપના ખમીરા મા
પડા રેહસો અબદ લગ આ આપના ખટીરા મા

(૫)

અરેયારો અસલની ખામથી ચેતો હયાતી માં
કીબરની આગને દાબો તવાઝોઅં નીજ માતી માં
હસદ ઈનસાફથી મારો હસદછે સાલ છાતી માં

તદારૂક એહવી નાદાની કરો દુન્યા ની ઘાટી માં
આ મરકબ ઝીન દીગાની નો હવે નઝ દીક લંગરાસે
ઝમીન ની પીથ પર જેછે તે આખીર પેટમાં જાસે

(૬)

ફમાચો સું કહો ઇબલીસ રબનો હુકમ ફેરીને
ફગર ઝાહીર કરો અપનો ખુદાથી વાત છેરી ને
કહ્યું કે હું છું આગી કેમ નમીસ માટીને દેરીને
તેવારે રબચે જંનંતથી નીકાલો લઇ ખખેરીને
અગર ઇબલીસ લઇ માથે ચરાવત અમર બારી ને
ખુદા મુન સીફથા કમ કરતા નહી ખાકીથી નારી ને

(૭)

અંલી ઇબને અબી ટાલીબની જો સીરત ચે ઇબરત છે
અંબુટાલીબ ઇમામુલ હકથા તેહના પાક ઝુબદા છે
અંલી ઇબને અબી ટાલીબની નસની દેખ શોહરતછે
ઇમામત બાપથી દીકરામાં થાસે ચે ઝુરૂરત છે
તે અંરસામાં ઇંનાયત મુસટફા ઉપર નબુવ્વત થઈ
અંચાંછે કે અંલીથી સબકે દાવત થઇ ને ખીજમત થઇ

(૮)

અલી ઇબને અબી ટાલીબ નમા એહવું ન કોઇ નમસે
થઇ મખદુમ ખાદીમની કરી ખીદમત ન કોઇ ખમસે
જીવારે આપચે દેખુકે આસુબહાનને ગમસે
રવાં એહવા થયા ટાઅંટમા દેખીને ફલક થમસે
રસુલુલ્લા આદેખીને નીપત અફસોસ ખાતા થા
મુરબ્બી ના હુકમના વાસટે લાચાર થાતા થા

(૯)

વલેકીન મુસતફા માલુમ કરતા હર ઇશારા માં
સરો અસ હાંબ ખાસામાં સફરમાંને ઇકામત માં

જીસમ હું છું અલીછે જીવ આમારી શબાહત માં
કરે કોઇ ગોર મુનંસીફ હોયતો આથારે રીવાયત માં
અકલ મંદોની બાવીસાની તસબીહમાં કીફાયત છે
નબીની તીન અલીની દસ ધની પર ચેહદલા લત છે

(૧૦)

કરીને ફતેહ મકકાને નબી આયા હરમ અંદર
કરા ઉંચા અલીને પગધરાવી પીંઠ આલી પર
ગીરાવા જેબુતોથા વહાં અલીના હાથથી અકસર
નશરછે આ ખબર હરજા બજા સુરજ થકી અઝહર
નબીની પીઠ પર રબયે ધરોથો હાત પરદામાં
અલીના વહાં થયા પગલા સમજ તું તારા હીરદામાં

(૧૧)

અંયા છે કે તવ્વલ્લુદ મુરતઝા પાયા હરમ અંદર
હજીલગ છે નીશાની પાક મુલીદની તે જા ઉપર
જનાયા થા અમીના ના રેહમથી મુસતફા સરવર
તવલ્લુદ થઇ ગીરા કઆંબા તરફ વોખતમ પયમ્બર
અલી ની સાન આલી કુલ ઉપર થઇ આ હકીકત થી
નમાસું મુસતફા ને થઇને અદના હુકમ કુદરતથી

(૧૨)

જીવારે મુરતઝા યે હુકમ રબ માથે ચરાવી ને
ધની થઇને થયા ચાકર ઉથા ખીદમન બજાવી ને
તેવારે સું ગીનત ઓરોની આ દુનયામાં આવીને
લતી મોલાની તા અંતથી ગુરૂરીમાં આમાવીને
જો કોઇ એ રસતે બેથા છે તે રોયાદાર મારીને
ગયા હારી ને જેમ આગે તે જાસે યહાંથી હારીને

(૧૩)

અંજબ થા હીન્દમાં મુમીન એ લોગો અહમ્દાઆબાદી

સરોના જોહદ ના પાનીથી થઇ દઅાવત ની આબાદી
તકાૈબ્યતની અંધારી રાતમાં દીલના થા ફેલા દી
સફાઇ એહની સુન દીલથી સુનાથી થાએ દીલશાદી
યે દાઉદ બીન કુંતુબશા દાઇંયુલ હકની ઝબાની છે
યકીંન ખુવાજા મલકથી યેરીસાલતમાં લીખાની છે

(૧૪)

યમનમાં હકના દાઇ તે વકતથા નામવર ઝીશાં
હુમાયું નામ ઇદરીસ બીન હસન હકના ખુરે રખશાં
કદર દાન થા નીપત ઇમાનના વોહદાવરે ઇમાં
સફાઇ બુજી હુરમત દેતા હીન્દના લોગોને હર આં
જે કોઇ હીન્દી આ હીન્દુસતાન થી જાતા થા હઝરતમાં
અંરબ ઉપર તે હીન્દીને સરસ કરતા થા કુરબતમાં

[૧૫]

અંરબ યે જોઇને તખસીસ હીન્દી ની અંરબ ઉપર
હસદની આગથી સીલગો તરત કોનો જીગર અંદર
કરીને બેહયાઇ એમ કહ્યું ઇદ રીસથી સરવર
અંરબ મુકીને હીન્દી પર કરોછો કેમ મયાં અકસર
તીવારે આપયે દેખીને નાદાનો ની નાદાની
કહ્યું મઅાલુમ થાસે એહમા જે છે ભેદ પીનહાની

(૧૬)

તે મોસમમાં લીખુ ઇદરીસ યે હીન્દના વુલાતોપર
તમારા ઘરમાં એક સકકો છે ખાલીસ દીનના મુઝતર
વલાયત હીન્દ ની સોંપી મેં એ સકકાને છે બરતર
ઇમામી નુર છે તેહ કીંકે મારા ફએલનો મસદર
તમે આ સરવે મારા હુકમને માથે ચઢાવીને
યે સકકાની નીહાયત લાવજો તાઅંત બજાવીને

(૧૭)

જીવારે આનવાઝીસ નામુ પહોંચ્યુ હીન્દ માં બરજા
મશા ઇખને સરો મુલ્લાને મુમીન એક કલમ પહોંચ્યા
કદમ બોસ કરી સકકાને એમ લાગા સરો કેહવા
યમન માં જેમ છે મૌલાના તમે તેમ હીન્દના મૌલા
નીપત હેરત ઝદા થઇને કહ્યું સકકાંયે એ લોગો
મે અદના છુ મેં અદના છું ખુદાના વાસતે બખશો

(૧૮)

તેવારેસબ મસા ઇખયે મલી સકકાને સમઝાવા
ગીરામી કાગઝો ઇદરીસના વચાવી બટલાવા
કી રાઅત મુખ તસરની તે પછી અરકાન સીખલાવા
કરી આગે તે સકકાને શરો મસજીદમાં લઇ આવા
ઇમામત સબયે સકકા સાત મસજીદમા ગુઝારીછે
એહવા કુલ મુખલસો પર કુંદસીયો સદકે ને વારી છે

(૧૯)

થઇ ઇદરીસ વાકીફ આસફાઇ ની રીસાલતથી
ખફા થઇને મજાલીસમા અરબના વોહજમાઅતથી
કહ્યું હીન્દી જે દેખોછો તમે લોગો હીકારત થી
મલાઇક યેથી ઉતરે છે સફાઇની સબાકત થી
સરોને આ હકીકત આપયે મજલીસમાં સંભલાવી
જે નાદાની હતી સબની કરી તફસીર બતલાવી

(૨૦)

પછી ઇલહામથી બોલા ઉથા ઇદરીસ વેહદતના
હવે નઝદીકમાં હીન્દમાં ઉતરસે નુર દઓંવતના
સફાઇ આ બશારત છે યે થાસે થામ હીજરતનાં
છુપી ખાનો છે તેહમાથી નીકલશે લઅલ હીકમતના
જે ફરમાયુંથુ ઇદરીસ ઝમાન યે તે મુકરર છે
આદાવતના દુઆંતો હીન્દની ખાનોથી ગોહર છે

(૨૧)

ગરજ છે આરીવાયતના સતર કરવાથી એ લોગો
ખુદી અપની બુરીછે ખુદ બુરાઇ યે ખુદી સમજો
ખુદી ઇબલીસ યે કીદી તેવારે ખુલ્દથી નીકલો
હર એક હરકાન નેસકનાત માં ખાવીન્દ ને સોંપો
મુસલ્લી ને રવાં કહ્યાં છે ખુદી કરવું ઇમામતમાં
દલાલત છે જે સમજેહ તેહની યે ખાવીંદની બાબતમાં

(૨૨)

અગર ખાવીંદ કરે નીચા ને ઉંચા કોઇ ઇલ્લતથી
નક્ષ કરજે તું એમ દીલમાં નમવું છે યે હીકમતથી
આ સકકાને કરા ઉચા નકઇ એહની ફઝીલતથી
ગરઝથી આઝ માઇશ હીન્દી યો લોગોની નીય્યતથી
જે કોઇયે આગે મેહનતમાં સબર કરવાથી હતસે નહીં
કુદુસના લોગના દરજાતથી જંન્નતમાં ઘતસે નહીં

(૨૩)

છે રૂહને જીસમ બાહમ આશરો ઇનસાન ને દરમયાં
જીસમ એકદીન ફના થાસે બકાંછે રૂહને હરઆન
વલેકીન જીવની સોહબતથી સું સું છે જીસમના માન
મરઝ જે થાએ છે એહમાં મુકાંબીલછે દવા ઇમકાન
જીસમ ફાની છે આખીર પણ તે ફાની વાસતે દીલદાર
દવાછે ને હકીમો છે જો ઉથસે જીસમ્મા આઝાર

(૨૪)

જીસમથી જીવ બરતર છે સરફમાં તે અંયાની છે
તેવારે જીવને આઝાર જે છે તે ગીરાની છે
હકીમો જીવના તેહમાં નીહાયત મરઝદાની છે
દવાછે જીવની તેહમાં સીફાને જાવદાની છે
ગુના આઝાર છે રૂહનો દવા એહની શરીઅંત છે
મુરબ્બી છે હકીમોને પરેહઝી તરક શહેવત છે

(૨૫)

નુજુમી શરેઅં ના લોગોને કહો શું ઝુરૂરત છે
પનોતીની અગર યે તે બશર ઉપર કદુરત છે
કફા તેહની તીલાવત જો કરે તો એક સુરત છે
દુઆ માંગે ખુદા આગે તો તેહમાં એહવી કુંવ્વત છે
પનોતીના અબરની તે ઘરી રેહ રજ કરી નાખે
શરીઅંતમાં એહવું છે ઝોંક જે ઇનસાફથી ચાખે

[૨૬]

વુઝુ ઇમાનની કુંચીછે સુન એહની હકીંકત તું
ફરઝ છે ચાર એહમાં જાન જે બાકીંના સુન્નતતું
મસા બે છે ને બે ધોવું છે લીખ દીલમાં યે સુરતનું
યે ચારેની સીવા સુન્નતછે ફરજે એહમા રગ બતતું
આ મોહ ધોવું ને બેહાતોનું ધોવુ ફરઝ અવ્વલ છે
મસા માથા ઉપર ને બેવે પગ ઉપર યેપાછલ છે

(૨૭)

વુઝુ કરતા જે કોઇ વીસરે ફરીઝતને વુઝુ અંદર
વુઝુનું વાલવું તે પર છે વાજીબ જાન એ દીલબર
જો વીસરો હોએ સુન્નત ને તું નથી કઇ હરજ તે પર
શરેના યે મસાઇલ સીખજે જેમ થાએ તું રેહબર
વુઝુનું ફરઝ વીસરે જે નમાઝો ફરઝ ને પઢસે
છે તે પર વાલવી પાછી નકઇ તેહની અરથ સરસે

(૨૮)

નમાઝો ફરઝને પાંચે યે ખાલીક ની ઇબાદત છે
હર એક મુમીનને કાફીરમાં જુદાઇની અંલામત છે
યે પાંચે વકત જે કોઇની તબા અંદર ઇમામત છે
અંજબ તેહની ધ્યાનત છે અંજબ તેહની સઆંદત છે
બીલા ઉઝર જે કોઇયે મુકસે તે હાએ પચ તાસે
જીવારે જીવ આ કાયાની અંદરથી રવાં થાસે

(૨૯)

ઝકાતતો હકં ખુદાનો છે ખયાનત જે કોઇ કરસે
ઉમરતો ખુવાબને માનીદ કતી જાસે ને તે મરસે
ખુદાભી અપના ખાઇનને અઝાબન્નારમાં જરસે
અલગ થઇ જાસે વારીસ સબ વોહ ખમસે જે કઇ પરસે
જલે તુ આગમાં ને ગેર તારા માલ લઇ ખે થે
હીમાકંત છે હીમાકંત છે જોતું ઇનસાફથી દેખ

[૩૦]

નતુ ગુજરાતમા અવ્વલ ઝમાને લોગથા કેહવા
મુમ આતારમાં ઉતરાથા ખુલ્દના મેવા
ઝકાતા આપતા પુરી મલાઇક ચાલથા એહવા
જેહકંકુંલ્લાહનો માને હું દેતા તેહને કોઇ રેહવા
અંજબ તે લોગને દોલતને ફરઝંદની ઇનાયતથી
અપન જેહવા છે તેહવું દેખયેછે અપની શામતથી

(૩૧)

સીફતના તું દુરર મંઝુમ કર નાહાના ફરઝંદમા
પરો તારીફના યાકુંત તું હેદરના દીલબંદમા
સીફાછે સબ ગુલ ઝેહરાના હુબના ગુલના ગુલંકંદમા
ગોયા કુંરઆનછે એહની સના ખ્વાનીના પેવંદમા
અઝલના નુરના અંનસરથી ચેસરવેની હેકલ છે
ખુદા બઆંદ અઝ ખુદા જેહવા ખુદાઈના તજમ્મુલછે

(૩૨)

તુલુઅં તૈય્યબ થયા સુરજ આઇમ્મતના સીતારામા
ઝુકેછે અરશ દેખીને લક હકંના સવાંરમા
ચમન ઇબદાઇંછે બેશક આહસતી ના કયારા મા
હયુલાથી કરેછે પાર વોહ કુંદસી કીનારા મા
મહમ્મદ મુસતફા ખાતીમછે જેમ એહલે રીસાલત મા
ઇમામી શાનમાં તેમ આપછે આલે ઇમામત મા

(૩૩)

હુઆંતોમાં અંજબ અંબદેઅંલી આલા મુઅંલ્લાછે
અંજબ સીફાફ હેકલમાં કુંદસના નુર ઉજાલા છે
જાહાનની સીપના દરમયાં યે લુલુએ યકતા છે
શરીઅંતના યે સુરજછે ને ચાંદાછે ને શૈલાછે
નીપત મંઝુરછે હર હાલમાં જેહની કંદરદાની
અને મોઅંતાદ છે હરએક બશર ઉપર મહેરબાની

(૩૪)

ખુદાનાછે યે બંદા પરયે ઝેવરછે ખુદાઈના
જહા પરવર છે યે સરવરછે સુરજ રેહ નુમાઇના
થયા કોઈ ન થાસે પેશવા ઉંકદા કુશાઇના
કરી સરસાઇ તકવામાં ઇંલમ થઈ ને ભલાઈના
ખુદાયા તું હશર કર દુરને એહની સઆંદતમા
કંઝાને કર અબદલગ નઝમ એહની સલકના ટઅંતમા

(૩૫)

ખુદાયા તું હમારા આખુદા વંદની શફાઅંતથી
નબીની ઝુરીય્યત ને કુલ આઇમ્મત ની હીમાયતથી
તું કર સાદીકં અંલીને મુત્તસીલ હરદમ હીદાયતથી
તરકંકી દીન બદીન કરજે મવાલીની વલાયતથી
ગુનાની મગંફીરત તું બખશજે મજલીસની બરકતથી
બરાબર ઝીન્દગી તું ઝીન્દગીમાં કરજે રેહમતથી

ત મા મ

મરશીયા સૈય્યદી વમૌલાઇ
શેખુલ ફાઝીલ વલીયુલ
કામીલ મીયા સાહેબ
સાદક અંલી ભાઇ બને મુલ્લા
સુલતાન અંલી કંદદ સલ્લાહો
રૂ હ હ હું

નસીહત ૨૯

(૧)

અલીકે આશીકે સાદીક થે શેખ સદીક અલી
મુઇને દાઈ ખાલીક થે શેખ સાદીક અલી
અલીમ ઇલમે હકા઼ ઇકથે શેખ સાદીક અલી
હમરશીક઼ાતકે લાઇક થે શેખ સાદીક અલી
રીવાજ પાયા નસીહતને ઇનકી બાતોસે
હુવા હે બહેસકા મૈદાન સરઇનકે હાતોસે

(૨)

બતાદીયા હકા બાતીલ મીસાલ દેદેકે
અદુકો કરદીયે કાઇલ મીસાલ દેદેકે
બસુએ દીન કીયે માઇલ મીસાલ દેદેકે
સુના એ લાખો મસાઇલ મીસાલ દેદેકે
ઝમાને સૈફીમેં સેરી મુકામ ઇનકા થા
અદુકે વાસતે ખંજર કલામ ઇનકા થા

(૩)

સુના જનાબ ઇમાદુલ હુદાકી હે યે ઝબાં
નસીહતોં કા નહીં કેહના સહલ ઓર આસાં
યે શેખ સાદક અલીકા થા હક બગૈરેગુમાં
કયા હે આપને કયા કયા નસીહતો મેં બયાં
રીસાલા ગોયા હે એક એક નસીહત હઝરતકી
થીઝાતે પાક મુકર્રર ગનીમત હઝરતકી

[૪]

ખોદા કે લોગોંકી કરતે રહે સના ખુવાની
હરએક બાતપે લાએ દલીલ કુરઆની
ખુદાને બખશી તબીઅતકો એસી જોલાની
ઝલીલ ઇનસે હુવા પીર કએ સુલેમાની

કેયા હે જો રે સુલેમાં બયાન હઝરતને
બુલંદ દીનકા કીયા હે નીશાન હઝરતને

[૫]

નસીહતો મેંરક મકી અંજીબ અજીબ અખબાર
સીફત ઇમામોંકી ઇતની ન આએ જીસકા શુમાર
કેયા હે ઝીકરે દુઆત ઇસ તરહ મુફસ્સીલ વાર
ગરજ કીતાબ કે પઢનેકી ભી નહી ઝીનહાર
કેયા હે હાલે હયાતે મમાત એસા બયાં
જહાંકા જેસા હો મોકા કેયા હે વૈસા બયાં

[૬]

થે નામે હઝરતે તૈયબ જાને દીલસે ફીદા
ખુલુસ એસા કે દાઇ ચુઝઝમાંકા સમજહે ખુદા
જો હક "કે" સઇ થા વો કરગએ બખુબી અદા
બજાએ ખીઝમતે દઆવતે બેહકકે કઆબા સદા
હે યાદ ગારે ઝમાના કીયે હે કામ એસે
હો સંગ પાણી અસરદાર હેં કલામ એસે

(૭)

વોહ કોન શહેર હે જીસમે નહીં હે ઝીકરે જનાબ
હરએક ઘરમે ખુલા હે નસીહતોંકા બાબ
પઢતે હેં ઇસકો સબ મરદો ઝન મીસાલે કીતાબ
જનાબે બરીતઆલા દે ઇનકો અજરો સવાબ
હરએક અંરસપે બસ દુરહે નસીહતકા
હુવા હે આપસે દરવાઝા વા ફ્રઝી લતકા

[૮]

જનાબે સેફે હુદાકે થે આપ મેહરમ રાઝ
થે નસસે ઇઝઝદીન સાહેબ કે શાહીદ દમસાઝ
સીખાએ અહલે નગરકો બુલાકે તરઝ નમાઝ

થી તંગદસતી નીહાયત મગર ગરીબ નવાઝ
ગુઝારા આપ ફકત ઝુંપરેમેં કરતે થે
ખુદાકે ઘરસે ફકત આસરા પકરતે થે

[૯]

સુનાહે સેફેહુદા લાએ એકદીન તશરીફ
હઝાર શુક્ર પયે પુરસશે મીઝા જે શરીફ
ઝબાંને પાકસે ફરમાયા યુંરમઝે લતીફ
મકાન ચાહીયે કુછતો વસીઅ બેહરે ખલીફ
ગુઝારી ગર્ઝન ઘર ચાહાયયે જાહ નમે મુજહે
મકાન રેહનેકા હે.વે અ તાજીનામે મુજહે

[૧૦]

બુલંદ રૂતબા મગર સાદગી તબીઅતમેં
દીલ આઇનાસા મુસફફા સફાઇ તીનતમેં
સબક કે બઆદ રહે મુસ તગીલ તલાવતમેં
સીખાઈ દીનકી બાતેં યહીથા આદતમે
નમાઝ વાસતે મસજીદમે આપ આતેથે
નમાઝકો જો ન આવે ઉસે બુલાતેથે

[૧૧]

મવાલીયોકી મહોબ્બતમે આપ રેહતેથે
સીવાએ સીદક નકુછ બાત મોહસે કેહતેથે
ઝમાના રંજ દીખા તાથા આપ સેહતેથે
ખુદા કીયાદમેં આંખોસે આંસુ બેહતેથે
તઆમ આયા તો ઝીકરે હુસૈન રોકે કેયા
પીયા જો પાનીતો મોંહ આંસુવોસે ધોકેપીયા

(૧૨)

ખુદાને નઝમો નસરમે થી ઉનકો યકતાઇ
ન જુદત એસી કીસીકીભી તબઆ પાઇ

જહાંમે આકે ઓલીયા ન શાન દીખલાઇ
લીખા હે બારાસે તેં તીસમે કંઝપાઇ
હુએ ગુઝરને કે બરસોંપે નામ બાકી હે
કલીમ ઉથ ગયા લેકીન કલામ બાકી હે

(૧૩)

બીલા નસીબ હેં ખાસાને કીબરીયા અકસર
રહે હેં રંજો મુસીબત મે મુબતીલા અકસર
મરઝ મે દુખમે રહે મુરીદે બલા અકસર
ઉથા ઉથા કે મહેન કરગએ કઝા અકસર
ખુદાકે ખાસોં મેં યકતાથે શેખસાદીક અંલી
બીલા રસીદા મેં યકતા થે શેખસાદીક અંલી

(૧૪)

મરઝવોહ આયા નજીસકાહો મુહતમીલ ઇનસાં
ઝબાંસે ઉફ ન કેયા યાઅંલી કહા હરઆં
મીસાલે હઝરતે યાકુબ તરઝ શુકર ઝબાં
રકંમ હે કોઇ નસીહત થા એસે વકત મે ધી યાં
કહા તો બસ યે કહાકે યેહકંકી દઅંવત હે
ઇસીપે ખાતીમાં બીલ ખેર હો યે નીઅ્યત હે

(૧૫)

ખુદાને કરદી તમન્ના બહસબ શોકે તમામ
ઝબાંપે કલમએ તૈયબ થા ઓર અંલી કાનામ
બજાઇ ખીદ મતે દઅાંવત જો દીલસે સુબહો શામ
અખીર વકંત મેં આઇ દુઆંએ દાહું કામ
સીધારે દારે મહેન સે મકાને રાહત મેં
નસીબ હોવે જીવારે દુઆંત જન્નત મેં

(૧૬)

વફાત પા એ હેં જીકાંદામેં એ અહલે વલા

જહાંસે આપને બાઇસ વીં કો કુંચ કીયા
મલાલ ગુઝરા થાં ઇંઝઝુલ હુદાકો હદસે સીવા
હુવાથા શાકઁ ગુઝરના યે હદદે ફાઝીલકા
દુઆં એ મગંફીરત ઇંઝઝુલ હુદાને ફરમાઇ
જીનામેં આપ પે રહમત ખુદાને ફરમાઇ

(૧૭)

વલીઅુલ અમર શહે બુરહા નુદદીનકા જાયા
રહે જહાંપે યે સેકુદદીનકા સાયા
જબ ઉંરસે સૈયદી સાદકંઅલીકા દેન આયા
બરાએ ફાતીહા આકાંને જલવા ફરમાયા
શહે સેકુદદીન અબકેભી રોનકં અફઝાહે
પસંદ હોવે યે ઈખલાસકી તમન્ના

આ નસીહત ખાસ બૈરોના વાસટે ઘનીજ
ફાઇદાદાર હરએક બૈરોને લાએક છે
કે આ નસીહત સુવા ફીકં પોતાના
અખલાકને દૂરસ્ત કરે ખુદા
સગલી બૈરોને નેક
તૌફીક આપે
આમીન

નસીહત ૩૦

(૧)

અંજબ સીખામત છે અસતરીને સુનીને દીલમા ચકીંન લાવે
મરદના અપના હુકમ વના કઇ ન ઘરથી બાહીર કદમ બરહાવે
હુકમ ઉથાવામા ફરકં આવે ફરીશતા લાવી ગુરઝ દેખાવે
ગુરઝની જેવકંત માર પરસે તો કોન આવી વહાં છુડાવે
ન બહન ભાઇ ન માં ન માસી કરવા હીમાયત ન બાપ આવે
ન કાકા મામાને ઓલખીસ તું અમર મરદ નોજ કામ આવે

(૨)

ગરીબ મરદોના ઘરની બૈરો મીષલ તવંગર કરી બતાવે
અસીલ બૈરોની આનીશાની કે ખાલી ઘરને ભરૂ દેખાવે
હંસીને બોલે મરદસી અપના મરદના દીલને ખુશી ચઢાવે
મરદના દીલ મા ફીકર ઘની હોએ તો બૈરો ફીકર મીટાવે
ખુદાની રેહમત વોહ અસતરી પર અમરને માથા ઉપર ચઢાવે
ઉથી ફજરમા ઝુકે કદમ પર મરદને અપના ખુદા બનાવે

(૩)

ખુદાને સજદો છે વાજીબા તેમ મરદને સજદા સદા બજાવે
મરદને હરદીન સલામ કરસે તો તેહની ઇજ ઝત ખુદા બરહાવે
મરદ જો આવે મુસાફરી થી કરી ગરમ પાની પગ ધુલાવે
જમન જો હોએ ઘરમા થંદુ હાઝીર મરદના ખાટીર ગરમ કરાવે
જમન જમે મરદ વહાં તલક લઇને હાત પંખો પવન ઉરાવે
અસીલ બૈરોજ એહને કહીયે કે આ મીષલ ચાકરી બજાવે

(૪)

પછે યે બૈરોની શું કદર થાએ તે જે વકત એહને મોટ આવે
તો ફ્રાટીમાંની બને યે લોંદીને સામને હુર લેવા આવે
યે હુરલઇ ચહાંસી જાસે તો જઇને જન્નત મહી બેઠાવે
ગીઝાના સારૂ તમામ જન્નતના મેવા લાવી અને ખીલાવે
જે મુમીના અસતરી હસે તે હમેશા દીલમા આશોકઁ લાવે
જે બદ હશે અસતરી તો દીલમા સુની સીખામન કુફરને લાવે

(૫)

ખુદાંની લાનત વોહ અસટરીપર જે અપના ખાવીંદનુ દીલ જલાવે
ઝબાંથી બોલીને આરૂ અવલુ મરદના દીલને નીત કુઢાવે
પછે ખુદાની યે થાઇ દુશમન ગઝબ ખુદાનો યે નીત ઉથાવે
મરદને આસી જે થાસે બૈરો તે હાવીયાને જઇ વસાવે

ગઝબ ખુદાનો વોહ અસટરી પર ગરીબ મરદોને જે સતાવે
અમર ના માને શરેઅને તોરીને અપનુ ખોતુ જેહલ ચલાવે

(૬)

મરદના પગ નીછે ખાક બૈરો પછી યે ટાઅંત મા ફરક લાવે
તો ખોએ જનનત ખરીદ દોઝખ કુફરના હાલે જેમોટ આવે
કબર અંધારીમા જઇ સુસો ફરીશતા આવી ગુરઝ દેખાવે
પછી પુકારીને કરશે તોબા ના કોઇ આવી અને છુરાવે
સમજહ ઓ નાદાન અસતરી તું ગયો વકત કઇ નાહાત આવે
હયાતી બાકીમા ચેતી લે તું મુવા પછી કામ કઇ ના આવે

(૭)

અંજબ વોહ કમબખત અસટરી છે અમરન ખાવીંદનો જે ઉથાવે
મરદ કહે કે ન જા આરસટે તો એજ રસટે કદમ બરહાવે
એહવી જે બદ હોએ અસટરી તો ખુદાયે બૈરોના મોહ જલાવે
વનાજ બૈરો મરદ રહે વોહ હમેશા નાહક યે ખું સુકાવે
ઘનો દુખી થાએ મરદ જે વકત તો દીલને બૈરો થકી ઉથાવે
નીકાલે ઘરથી અલગ કરીને તલાક એહને લીખી ભીજાવે

(૮)

હજી આ બૈરોમા એક છે બીદઅંત ખુદાના સારૂ યેબસ મીટાવે
કમાર ઘરના જરીને બેઠે ના ઝીનતો લઇને બાહેર આવે
ખુદાના દઇને કસમ કહું છું બલાઇ ઘેરોને ના બુલાવે
જો થાઇ સુતર અગર યે ભેલુ તો અપના મરદોના સંગ વેચાવે
અંજબ છે આ બેહયાઇ યારો તે ગૈર મરદોને મોહ દેખાવે
જો અપના લોગો નઝર પરે તો તુરત જે એહનાસી મોહ છુપાવે

(૯)

હાં અપના લોગોસી રાખે [illegible] તો ગેર લોગોસી દુના ચાહવે
બલાઇયોને ના વેંચે સુતર ના અપનો ચેહરો જીસમ દેખાવે
હજી આ બૈરોમા એક લટ છે યે બુરકા ઓઢીને મોહ દેખાવે

કરે યે મીન્નતને જાએ ઝીયારત તો ઓરબી રસતામા ગુલ મચાવે
ઇધર ઉધરની કરીને વાતો યે પંઠ લોગોને કેમ સુનાવે
જો હોએ મન્નત તો એમ છે લાએક કે ચુપકે મનમા પઢી પઢાવે

(૧૦)

હજી આ બૈરોને એમ છે લાએક ન ઘરથી બાહેર કદમ બઢાવે
જો માને મન્નત તો એહવી માનેકે લફ્ઝ ઝીયારત ન મોંહપે લાવે
હાં કુલ હુવલ્લાની તસબીમાને યા સુરા યાસીન પઢે પઢાવે
તો હરવલી એહને કરસે મકબુલ દીલમા હરગીઝ યે શક ના લાવે
છે નામ તારૂ ને તુ છે ઓરત હીજાબે ગૈરત તુ મત ઉથાવે
જો નીકલે બાહીર તો બુરકા ઓઢીને જાલીમુંદાથી મત હતાવે

(૧૧)

જો જાલી મુંદાથી નાખી ઉંચી તો બુરકો ઓઢીને કેમ લજાવે
અજબ આ એહ મર્દ પનુ છે બૈરોનુ નાહકં બુરકાંનો બોજા ઉથાવે
વસીલો લઇ પંજતનનો કહું છું હવેથી બૈરોને ગૈરત આવે
કસમ મેં દાદીલ હુદાના દઉં છું કે આ સીખામન ન કોઇ ભુલાવે
કહે છે સુલતાન વાત સાંચો સુનીને હરકોઇ યકીન લાવે
હકીકત છે બયાં સાંચુ જે મુમીનો છે શક ના લાવે

નસીહત ૩૧

અરે યાર તું ઝુલમ કરવાથી દરજે
સુની આરીવા યત ને ઈબરત પકરજે
છે ઝાલીમના ખાટીર અઝાબ એહવો મોહતો
કટો હાત કીડા પડા મત વીસર જે
ખુદા દાદ મઝલુમની પેહ લે દે છે
ઝબર દસતીસી માલ લઈ ઘરના ભરજે
અગર મારસોતો તુમે માર ખાસો
કી સાસ આપ વો પર સે દરજે બદરજે
કોઇને કુરાહવામા છે પાપ મોહ તો
તું ખોફે ખુદા રાખીને કામ કરજે
જે કોઇ ખાર ખોદે છે બસ તે પડે છે
ન તું ખારમા દેખતો થઈને પરજે
તરકંકીનો હમ રાખજે રાત દીન તું
તું ઉંચે ચઢીને ન નીચે ઉતરજે
બદ અફ઼ આલની હાત મા લઇને કેંચી
હયાતીના જામા ને મત તું કતરજે
અરે જાનનુ મારવું કીમ યો છે
આ દુનયા મા તું મોટના કંબલ મરજે
મષલ છે ન સુન્ના ના તું થાલ અંદર
ન કઈ મેખ લોહયાની હરચંદ જરજે
મવાલીને હર ટરાહ વોહ ખુશ કરે છે
ખરીદે છે મા બૈન ફીરદોસ ઘરજે
મવાલીના ગુસ્સાને રેહમત સમઝ જે
ન વદસે વોહ હરગીઝ જે વાદીલ તે ગુરજે
તું મે આવસે કામ દુંકબા ના અંદર

જે મુરશીદ ફરહે તે ઉપર ધીઆન ધરજે
બ ઈખલાશ મા ઐન મોમીન કહે છે
અરે યાર તું ઝુલમ કરવાથી દરજે

નસીહત ૩૨

ફ્ફીલો છે પાનીનો આ ઝીંદગાની
ઈંબા દતમા મત કર દીલા આનાકાની
સુનાવે છે મજલીસ મા અપના મવાલી
નસા ચેહની વાતોને પેછાની જાની
કરી લો તમે નકશ આ દીલના ઉપર
સુની વચંઝ યા મુરશીદોની ઝબાની
ભરોસો નકઇ રાખજે બચ પનાનો
બુરાપો ન રેહસે ન રેહસે જવાની
ન માં બાપ રેહસે ન ફરઝંદ રેહસે
ન મા મું ન માશી ન નાના ન નાની
જે દુન્યા મા આયા તે મરવાના ખાટીર
મલી જાસે મીટટીમા સુરત સુહાની
બગૈર અઝ અમલ ઇલમ ભી રાએ ગાન છે
દીલા કર આ મેહનતને મત ધુલ ધાની
કફ્ન પેહનીને સુતા તે કુંબર અંદર
પેહનતા થા જે જામએ જામદાની
હઝારો ચલા આવે છે ને ચલે છે
સમઝ જે આ દુનયાને સુરત સરાની
જે નેકી કરીને જહાનસી સીધારા
નથી ભુલતી એહને ખીલકંત ખુદાની
ન કેમ યાદ એહને કરે છોટા મોતા
પીલાવે છે બસ દુધ માંગે જે પાની

અરે અવ્આંદ મુરદનબી એહની લહદ પર
મલાયક કરે છે સદા પાસ બાની
ઝમાનામા તો અમ છે માતમ ને શાદી
છે અકંદમ એહરે હાલ મરઝી ખુદાની
છે હમ રાહ દુનયામા કરવુ ને મીઠુ
ગીઝા પેહલે બચ્ચાની છે એલયાની
હંસે છે પછી પેહલે રોએ છે બચ્ચુ
સમઝવાના કાંબીલ છે આ ભી કહાની
ખુદા પામા ઇખલસ સી કર ઇબાદત
ફ્પુલો છે પાનીનો આ ઝીંદીગાની

નસીહત ૩૩

સુનો કાન દઇને ફ્ત્રાઇદની વાતો
કરો ઝીકર હકંની સુનો નેક ઝાતો
કલમ અકંલની લઇ લીખો દીલના ઉપર
કહે વાઅંઝમા મુર શીદો જે નુકા તો
કરો સુકર બારીનો હર વકંત હર પલ
અંજીબ હાત લાગાછે અપને હુદા તો
જે છે ગૈર અપના તે સબ આંધલા છે
હકીકંતનો રસતો નથી એહને પાતો
તવાઝો ખુઝુ સાફ દીલ વાત સાંચી
અંલીના છે શીઆંની આ સબ સમાતો
અંલીના ફ્ઝાઇલ ની ગીનતી ન આવે
કુતુબમા લીખે છે હઝારો રૂવા તો
અંલી વોહછે ઝાહીદ કે મસજીદમા બેઠે
કંના અંત કરે ખાઇને જવનો આતો
અંલીનો મહીનો છે એ એહલે દીનો

છે રોઝાના હારા ઈંબાદત ની રાતો
ખુદાથી કરો દીલ તીજા હશરના દીન
શફાઅંત કરે અપની હકંના દુઆંતો
મુરબ્બીના હકંમા નાકેક કમ ઝીયાદા
ખુશી રાખ એહની નકર જીવ ખાતો
આ દોલત તો દીન ચારની ચાંદની છે
અરે યાર કેમ ફખરમા નથી માતો
કરે સેહલ બારી રહે લાજ સબની
કંઝાના પવનને છે મુશકીલ જહપાતો
ખુદા આપસે તો નથી વાર પલની
કંના અંત કરો મુમીનો મુ મીના તો
યહાં વહાં ફેરીને કરી માલ ભે લો
ચના ખાઈને હાત મત અપના ચાતો
સકત હોએ હજની તો છે ફરઝ વાજીબ
જો હોએ પાસ દોલત તો આપો ઝકાતો
કરો અપના મોહથી ન તઅંારીફ અપની
કરી વાત જહુતી ન મારો ગપા તો
જે મુમીન થઇ દેસે મુમીન ને ઇઝા
ખુદા ગૈબથી મારસે એહને લાતો
સરે આંમ બેડીને એ અંકલ મંદો
ભલા આદમીયોની મટ પીઠ કાટો
ઝ્યાં કેં ક કર અપની ગર ચાહે ઇઝઝત
જબે જમ ઝીયાદ ના કુર અક બકાતો

ખુદા નેક તોફીક દે મુ મીનો ને
ખુદા પાસ માંગો પસારી ને હાતો
આ દાઇયુલ હુદા શાહની નેઆં મતોનો
નથી મુજહ ગુનેગારથી શુકર થાતો
અંટાનાછે દરયા કરમના સુરઆ
કહાંતક લીખું બે અંદદ છે સીફાતો
જે છે તૈઅબી તે બ ઇખલાસ કહે છે
આ ઇમ્મત છે હકના વલગવાને હાતો

નસીહત ૩૪

કયાંથી તુ આયો કયાં હતો સા વાસટે આયો અહાં
કેવી તરાહ તીયાં પોહચો આવી મનખ અોતારમા
મત ધોર થઇને જીવ ગીયાની ગીયાન હીરદે રાખતુ
ગાફીલ ન થાઇસ બે ખબર રેહજે સદા હુશયાર મા
જુ તીયાં શરફને પામતા આદયા કેમ ધરવી પડી
કરતુ ખુશી નો નંદ નીત વોહ આલીમુલ અનવાર મા
કોલ્લાસ કરતુ નીત ખુશી તે જાગપર રેહતુ સદા
પરતુ ન તુ દરયાવ આ ઝુલમાત ના અંધાર મા
આદમ ખલકના બાપ જો ના ચાખતા વોહ જહરને
પરતી ન આ દુન્યા સરો મેહનત બલાની બારમા
કયાં વેહમ ગુઝરયો તીયાં તેને તે વાસટે વાકે અ અથયો
આવી બલા મેહનત સખત દુખ દરદના બાઝારમા
જે પકલ નીકલો તયાં થકી બારી થનુ લાગુ તુને

કેમ આશીયત સેહહત તજી વાકે એ થયો મંદવારમા
રેહતો સદા તીયાં જીવતો ના મોત તીયાં ચાખત કદી
આવી યહાં ચાખા ઘના તીન મોત કઇ અદ વારમા
આવા પછી વીસરી ગયો જાને કે તું યહાં નોહટો
ભુલી ગયો અપના વટનની વાત સબ દીન ચારમા
જેમ જહાઝ નારે લોગ સબ આવી પરયા જંગલ વખે
વસતી હતી તીયા વાંદરીયો ડુંગર ઘપાની ગાર મા
તે વાંદરીયોને દેખીને સબ યકએક વહાં જઇ મીલયા
ઇઝ ઝત શરફ મુકી ઠયા સબ વાંદરીયોની હાર મા
કીતલાક તેહમાથી બનાવી જહાઝ તે પર અસવાર થઇ
પાછા વલીને જઇ મીલયા અપના કુટમ પરવાર મા
કર યાદ વોહ અપના વટનના પીયાર દીલમા રાખતુ
હુબ્બુલ વટન ઇમાન છે જો હોએ તુ દીલ દાર મા
તે ઘર વટનને અસટરી હુરા પરીથી ગુન ભરી
રેહસે ખરી તુજ સામને કુલહાર કુલ સીંગાર મા
તે વકત ઇતરાઝી ઘનો થાઇસ ખુશી ખુશ હાલતુ
બાકી રહીસ દાઇન સદા વોહ નુરના જહલકાર મા
દુન્યાને દેખી અસ ટરીએ બેવફા છે મસ ખરી
જાસે ઉથાવી લઇ ઉરી એક આંખની મીચ કારમા
એ જીવ સાંચી બાંધ નીય્યત અપના સરજન હારથી
જે ચાહે સબ મોજુદ છે વોહ સાઇના ભંદાર મા

રૂબાઇ

નસા એહમેં ફરમાયા એસાબયાં લગેકાટને સુનકે મોહમે ઝબાં
જો દાઇ હકને કહા હક કહાં યહાં જોકરોગે વોહ પા ઓગે વહાં

રૂબાઇ

સબ નસીહત સંચ્ચદી સાદકં અૅલીકી સુન ચુકે
હામનો મેં અપને તુમ ગુલહાએ ઇબરત સુન ચુકે
સુન્નેસે લીખને કે કાબીલ હે મવાલી કે કલામ
હો નસા એહ પર અંમલ બસ યે ગરઝહે વસ્સલમ

રૂબાઇ

ગરઝ યે નસીહત સુનાનેસેહે મવાલીકા ઉમદા શીખાનેસે હે
નસીહતકા પુછો તો એકએક સુખન ફઝુંયારો મોટીકે દાનેસે હે

રૂબાઇ

અંમલ પાસ કીયા અપને હે કયા નહીં
સફર દુરકા ઓર તો શા નહીં
ન કલ પર રખો આજ કર લો અમલ
અરે ઝીંદગી કા ભરોશા નહીં

રૂબાઇ

એક દીન મરના તો હે યે નકશ દીલ પર ચહાઇયે
ઝીંદગી હે મુગ તનમ ગફલત ન દમ ભર ચહાઇયે
ચહાઇયે ઇનસાન ન ભુલે અૅકદમ ભી મોટકો
જીસકો અપને ચાહ હો ઉસકો મુકરરર ચહાઇયે

રૂબાઇ

કબર મેં એક રોઝ હે સોના
જો હે હોના વોહ આખીરશ હોના

સુબેહ ઉથકર ઝુરૂર કુંબલ ઉઝુ
ચહાઇયે મોંહકો અસકો સેધોના

રૂબાઇ

મવાલી નસા એહ મેં ફરમાતે હેં
કઈ આતે હેં ઓર કઇ જાતે હેં
મગર જો ગડે કુંબર મેં બે અમલ
વોહ દસટે અસફ મલકે પચતાતે હેં

રૂબાઇ

નસીહત દીલા અંકલ હોવે તુ સુન
બને જબ તલક તુજહ સે કરતા રેહ પુન
બજુઝ પાપ થોકર ભી લગતી નહીં
ભલે વોહ હેં જીનકા ખુદાકી હે ધુન

૧૯ નસીહતના નામ

૧	શું ભરોસો છે હયાતીનો હવે હુશયારથા	૧
૨	શામલો લોગો નસીહતના સુખન ને ધીયનથી	૫
૩	આંખો તુખોલ બારીની કું·રતના વાસટે	૮
૪	તો હીદના નુકતને જે દીલ પર લીખા કરે	૧૨
૫	જે કોઇ ખુદાના નામની માલા જપા કરે	૧૫
૬	શું ભલાઇ છે આ દુનયામા કે તુ લીપતાએ છે	૧૯
૭	જે બશર પેદા થયા ને સબ યહાં મેહમાન છે	૨૩
૮	નદીને નાવની સોહબત છે મારા જીવ જીસમની એ જાની	૨૫
૯	જીસમા નીયત છે જહાં લગ જે પર આલમે દુનયામાતે ગોનાસે	૩૭
૧૦	ફના છે સેહસાર અદનીગો તું આશનાઇ નકર ફનાની	૪૪
૧૧	રોઝે અવ્વલથી જે લોગની સબા કંત છે અંજબ	૫૨
૧૨	જીવારે પેદા કરી ખુદાએ આ દુનયાને કુંદરતથી	૬૨
૧૩	તું ખાટીરની ઝમીં સરાબ કર આબ નસીહતથી	૭૧
૧૪	અંલીકે આંશીક શાદકું થે શેખ સાદકું અલી	૮૧
૧૫	અંજબ શીખામન છે અસતરીની સુનીને દીલમા યકીન લાવે	૮૫
૧૬	અરે યાર તું ઝુલમ કરનાથી દરજે	૮૯
૧૭	ફેફો લો છે પાનીનો આ ઝીંદા ગાની	૯૦
૧૮	સુનો કાન દઇ ને ફત્વાદની વાતો	૯૧
૧૯	કયાંથી તુ આયો કયાં હતો સવાસટે આયો યહાં	૯૩

તમામ સુદ

આ કીતાબો હમારા પાસે તૈયાર મલશે

	રૂ	આ	પાઈ
નસીહત શાતે ગુરૂ ભાગ ૧			
[illegible]	૦	૧૮	૦ ૪
ભાગ ૧ પાકુ પુઠે		૧૪	૦
ભાગ બીજો શાત ગંજ			
[illegible]		૧	[illegible]
પાકુ પુઠે	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ભાગ ત્રીજો ચારી જવાહીર			
[illegible]	૧	[illegible]	
પાકુ પુઠે	૧	[illegible]	
તીન ભાગ શામીલ [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
એજાઝ ફુપરૂલ [illegible]		[illegible]	[illegible]
યાસીન [illegible] બીજુ દુઆઓ		[illegible]	[illegible]
રેહાન ગમ તેની [illegible] મરશીયા શલામ		[illegible]	[illegible]
નોહા રૂબાઇ વગેરા છે ભાગ ૧-૨	[illegible]	[illegible]	[illegible]

